AGVPS ROMÂNIA

VÂNĂTORUL ȘI PESCARUL ROMÂN

IUNIE

ANUL MMXIII · NR. 6

Combaterea răpitoarelor cu pene
5

Cartușe, șocuri și chemători
16

Păstrăvii lui Trandafir
29

Chefali la sfat de taină
34

www.agvps.ro

VPR

Nr. 6 /IUNIE 2013
ANUL MMXIII • *Serie nouă*

FONDATĂ ÎN ANUL 1919
REVISTA NAȚIONALĂ DE VÂNĂTOARE ȘI PESCUIT SPORTIV

REDACȚIA
Director general
Dr. Ing. Neculai Șelaru
Redactor-șef
Ing. Alin-Codru Manu
Redactor
Arh. Mugurel Ionescu

Art Director
Aurel Neagu
Layout/Design
CREA
Difuzare
Ing. Mariana Cristache

CONSILIUL ȘTIINȚIFIC
Acad. Dr. Dan Munteanu
Acad. Dr. Atilla Kelemen
Dr. Ing. Nicolae Goicea
Dr. Ing. Vladimir Talpeș

Redacția și administrația
București - Calea Moșilor nr. 128, Sector 2, Cod 020882
Tel: 021-313.33.63
E-mail: revistavpr@yahoo.com
www.agvps.ro
ISSN 1582 - 9650

Manuscrisele destinate tipăririi vor fi de preferință în format digital. Publicate sau nu, ele nu se înapoiază colaboratorilor. Articolele publicate nu angajează decât responsabilitatea autorilor lor și nu reflectă în mod necesar opinia redacției. Reproducerea oricărui material fără acordul redacției este interzisă.

DIN CUPRINS

VÂNĂTOARE

3 EDITORIAL
Opinie detașată
5 DE SEZON
Combaterea răpitoarelor cu pene
7 MUNIȚIE
Norma și Hirtenberger în RUAG Ammotec
8 CHINOLOGIE
Câinele: o alegere, un dar... (III)
10 CHINOLOGIE
Corecții la distanță
12 OPINIE
„To kill a mockingbird”
(Să ucizi o pasăre cântătoare)
14 ARME
Forajul *back-bored al* țevilor lise la armele de vânătoare
16 ACCESORII
Cartușe, șocuri și chemători pentru corvide
18 OPINIE
Însemnări de vânător
20 CHINOLOGIE
Limier Clubul Român
21 ARTĂ
Privind la o litografie
22 DIN TEREN
Pe valea Sighiștelului
23 AGENDA
A 60-a Adunare Generală CIC, prilej de analiză și strategii
24 *Noutăți* de prin magazine

PESCUIT

26 OPINIE
„Forumiștii”
27 COMPETIȚII
Agenda competițională internațională
28 COMPETIȚII
Actualizarea regulamentelor F.I.P.S.-e.d. 2013
29 PESCUIT CU MUSCĂ ARTIFICIALĂ
Păstrăvii lui Trandafir
30 PESCUIT LA CRAP
Digestia crapului și preferințele sale
32 PESCUIT LA RĂPITOR
Bibaniada
34 DE SEZON
Chefali la sfat de taină
36 DE SEZON
Valea Vișagului
37 ACCESORII
Mici accesorii necesare în pescuitul la spinning
38 PROFIL
Copii și pescuitul
40 *Noutăți* de prin magazine
41 MICA PUBLICITATE
Solunare

Membrii Consiliului A.G.V.P.S. din România și județele pe care le reprezintă

Președinte: Mugur Constantin Isărescu, ***Director General:*** Neculai Șelaru; ***Vicepreședinți:*** Florin Iordache (*Olt*, Dolj); Atilla Kelemen (Bistrița, Harghita, *Mureș*), Teodor Bentu (*Giurgiu*, Asociații de pescari sportivi); ***Membri:*** Dorin Calciu (Alba, Arad, *Hunedoara*), ilip Georgescu (*Argeș*, Teleoman), Gabriel Surdu (*Bacău*, Iași, Vaslui), Teodor Giurgiu (Bihor, *Satu-Mare*), Horia Scubli (Cluj, *Maramureș*, Sălaj), Nicolae Goicea (Botoșani, Neamț, *Suceava*), Ion Antonescu (*Vâlcea*, Sibiu), Eusebiu Martiniuc (Galați, *Vrancea*), Ion Vasilescu (*București*), Florică Stan (Buzău, *Dâmbovița*, Prahova), Ilie Sârbu (Caraș Severin, *Timiș*), Valentin Jerca (Călărași, *Constanța*), Ștefan Stoica (*Tulcea*), Adrian Duță (Gorj, *Mehedinți*), Laurențiu Radu (*Brăila*, Ialomița), Gheorghe Iaciu (*Ilfov*).

iunie

Combaterea răpitoarelor cu pene **5**
Proiectile glonț **7**
Despre ciocârlie **12**
Punct de vedere **18**
Vânătoarea în litografie **21**
Observații din teren **24**

VÂNĂTOARE

Opinie detașată

NECULAI ȘELARU

Aveți îngăduința de a urmări cu luciditate opinia ce urmează, în contextul împuținării efectivelor majorității speciilor de interes vânătoresc, reliefată în scăderea tot mai accentuată a cotelor de recoltă aprobate și în imposibilitatea realizării integrale a acestor cote. O realitate neplăcută pentru vânători și managerii în cinegetică, mai aspră în realitate decât o recunosc statisticile. Statistici din ce în ce mai puțin verosimile, fie din cunoscuta inerție ce temperează convingerile în speranța unui reviriment, fie din interesul ascunderii părții de vină a celor ce ne - au condus spre această situație. Fiindcă chiar dacă declarativ au avut cele mai bune intenții și au dorit vânat precum în urmă cu 20-30 de ani, nu au făcut practic nimic în acest scop, ba din contră. Din cauza propriului hățiș de reglementări greșit concepute și a multitudinii de relații subsecvente, subiective și, uneori, neprincipiale cu reprezentanții gestionarilor.

În situația decăderii cinegeticii în România, care nu este singulară și cea mai gravă din sud-estul Europei, se impune identificarea cauzei de fond a acestei stări de fapt, nicidecum cramponarea de cauze secundare, mai mici sau mai mari, care și-au adus, fără îndoială, partea lor de contribuție în acest sens.

Această cauză majoră nu poate fi alta, din punctul nostru de vedere, decât prostul management cinegetic, neadaptat conjuncturii socio-politice pe care o traversăm, impus de organismele administrative ale statului în domeniul gestionării resursei naturale regenerabile denumită faună cinegetică. În primul rând din cauza managementului dualist, diferențiat pe specii interzise la vânătoare, care se vânează totuși, și specii admise la vânătoare. Altfel spus, din cauza faptului că un administrator se ocupă de managementul ursului, lupului, râsului și altor specii prădătoare și altul de managementul cerbului, căpriorului, caprei negre și celorlalte specii pradă.

În continuare, impactul negativ al acestui management dualist, prost conceput și aplicat, a fost potențat de amestecul interesat al reprezentanților statului în problemele interne ale organizațiilor vânătorești neguvernamentale. Cel mai evident și nefast, prin promovarea discreționară a membrilor celor din urmă (ONG-urilor) de către cei dintâi (reprezentanții statului).

Pentru un reviriment în domeniul cinegetic de activitate, se impunea și se impune, precum în multe alte domenii similare, intervenția guvernului prin trei categorii de măsuri clare și intransigente:

❶ Conceperea de legi și reglementări subsecvente acestora, prin care să urmărească prioritar și pragmatic protejarea/conservarea populațiilor speciilor de faună cinegetică și a mediului acestora de viață, nicidecum satisfacerea unor interese sectare și de moment ale celor aflați temporar la putere, cum nimeni nu poate nega că s-a întâmplat la noi;

❷ Adoptarea unei strategii concise, clare și coerente și unui management rațional al faunei cinegetice, prin care să urmărească protejarea/conser-

varea unor efective normale ale populațiilor locale de interes vânătoresc, într-o structură echilibrată pe sexe și clase de vârstă, nicidecum subordonarea intereselor cinegetice celor economice, hrănirea „la troacă" a faunei plantivore și garnisirea fondurilor cinegetice cu tot felul de instalații și amenajări decorative dar inutile, unele de noutate hazlie în cinegetică, precum scăldătorile pentru căprior, urs, cocoși de munte etc;

❸ Descotorosirea de clica de funcționari publici insuficient pregătiți sau corupți, moșteniți de la o guvernare la alta, care a condus cinegetica din România, prin reglementările și managementul abuziv concepute și interesat aplicate la situația actuală, pe care nu este cazul să ne facem că nu o cunoaștem. Fiindcă o cunoaștem sau ar trebui să o cunoaștem foarte bine, de la legiuitor și executiv până la ultimul vânător preocupat de evoluția activității cinegetice în România.

În contextul general prezentat, al unui stat băgăcios și indecis, care are alte priorități și reale dificultăți financiare, există totuși o posibilitate, absolut legală și gratuită pentru acesta, de salvgardare a populațiilor speciilor de interes cinegetic din România și de revenire la o stare favorabilă de protejare/conservare a acestora, pe cheltuială 100% privată. Aceasta este opinia detașată, de noutate, pe care dorim să o dezvoltăm în continuare, conștienți fiind de faptul că nu va conveni multor funcționarii publici și altora ca ei, care trăiesc bine pe seama vânătorii și a vânatului din România, cât timp mai rezistă și există faună de interes vânătoresc în România.

Posibilitatea transpunerii în fapt a acestei opinii detașate este reală, fiind prevăzută, cât se poate de inteligibil, în art. 136 alin. 4 din Constituția României, care stipulează posibilitatea transmiterii gratuite a bunurilor publice din administrarea statului în administrarea instituțiilor publice. Ori fauna de interes cinegetic constituie, potrivit art. 2 din Legea 407/2006, „resursă naturală regenerabilă, bun public, de interes național și internațional ", iar AGVPS din România este asimilată, potrivit art. 2 alin (1) lit. b) din Legea 554/2004, instituțiilor publice, în condițiile în care are statut de ONG de utilitate publică.

Iată, deci, că resursa naturală regenerabilă denumită generic faună cinegetică ar putea trece, adaptând corespunzător prevederile Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, din administrarea păguboasă, pe cheltuiala publică, a statului, în administrarea 100% privată, competentă, interesată și eficientă a AGVPS din România.

Statul ar fi degrevat de multiple cheltuieli publice, în primul rând de salarizarea unei armate de consilieri și inspectori care nu și-au putut dovedi în nici un fel utilitatea, ba din contră, și ar evita riscul compromiterii ideii de ordine de drept în domeniul cinegetic de activitate. Singura responsabilitate a statului ar rămâne verificarea periodică a integrității populațiilor de faună cinegetică predate în administrare instituțiilor publice, posibilă prin mijloace moderne de estimare a nivelului populațional al acesteia, ca de exemplu, prin folosirea termoviziunii.

Responsabilitatea și cheltuielile implicate de managementul rațional și eficient al populațiilor de faună cinegetică ar reveni AGVPS din România și gestionarilor fondurilor cinegetice. În continuare, interesul privat și libera inițiativă a gestionarilor nu ar mai fi stânjenite prin amestecul pernicios al reprezentanților statului, care ar trebui să rămână interesați doar de rezultatul final al activității și anume de conservarea populațiilor speciilor de interes vânătoresc.

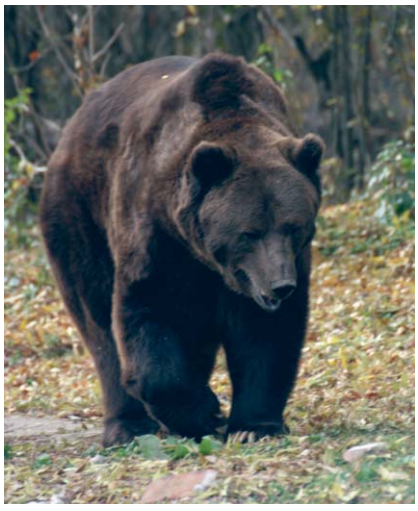

Dacă suntem obiectivi și recunoaștem decăderea actuală a cinegeticii și cauzele care au contribuit în acest sens de cca. 20 de ani încoace, putem concluziona că statul, prin administratorii care s-au succedat în timp la conducerile structurilor cinegetice, nu s-a dovedit nici corect și nici eficient în dezideratul de conservare și exploatare rațională a resursei cinegetice și, repetăm, pe cheltuială publică.

De ce atunci să nu fie luată în considerare și alternativa unei alte modalități de administrare-gestionare, pe cheltuială 100% privată, a faunei cinegetice, prin intermediul unei entități de utilitate publică, asimilată, potrivit legii instituțiilor publice care, de peste 20 de ani se luptă, cu rezultate care nu pot fi negate, pentru salvgardarea moștenirii în materie de faună de interes vânătoresc?

Nu are această entitate și structurile afiliate ei, mai mulți profesioniști, mai bine pregătiți, mai intransigenți și mai interesați de bunul mers al activității?

Nu antrenează această entitate zeci de mii de vânători pentru realizarea obiectivelor statului în materie de protejare/conservare și exploatare/punere în valoare a faunei cinegetice?

Nu reprezintă ceea ce a făcut cu profesionalism și pasiune această entitate, structurile afiliate ei și membrii acestora, o garanție pentru stat în materie de administrare/gestionare responsabilă și eficientă a faunei cinegetice?

Noi apreciem că DA!

Dar, din păcate, nu noi, ci aleșii noștri fac legea. Așa că soarta noastră - a vânătorilor, a asociațiilor vânătorești și a forului reprezentativ la nivel național și internațional al acestora - depinde de înțelegerea și interesul legiuitorului, de moment și de perspectivă! VPR

Combaterea răpitoarelor cu pene

ALIN-CODRU MANU

Până la mijlocul lunii august, când guguștiucii și porumbeii vor aduce dezlegarea tirului la zbor, trebuie să mai treacă ceva vreme, iar vânătorii mai au de așteptat ceva timp. Atunci, la mijloc de august, le va fi pusă din nou la încercare îndemânarea și experiența acumulată.

Pentru că a venit vorba de îndemânare, o practică utilă pentru această perioadă din an este participarea la combaterea cu arma de vânătoare la dăunătorii cu pene. Ciorile grive și cele negre, la fel ca și coțofenele, pot oferi partide de vânătoare reușite în teren.

Unde și cum

Le găsim în general în locurile unde caută și găsesc hrană, la marginea localităților sau pe la gospodăriile răzlețite pe întinsul câmpului sau în margini de pădure. Cuibărind sau retrăgându-se pentru noapte în crânguri sau în arborii înalți de la liziera pădurii, ciorile grive își trădează prezența prin gălăgia caracteristică de la lăsarea serii, când își dispută cele mai bune ramuri pentru odihna de peste noapte. În timpul zilei putem observa traseele pe care se deplasează. Le putem aștepta apoi dimineața, când pleacă spre locurile de hrănire sau seara, când se înapoiază la locurile de înoptat. De regulă, dacă nu sunt deranjate, respectă cu „conștiinciozitate" aceste trasee.

Coțofenele sunt relativ mai „teritoriale" și își păstrază aria de teren pe care o inspectează pe tot parcursul zilei. În cazul în care, la vremea primăverii, am observat și locurile în care și-au făcut cuiburi, vom avea și primele indicii despre locurile de unde putem începe căutarea. Dacă sursele de hrană se mențin, iar configurația locurilor nu suferă schimbări majore, coțofenele sunt suficient de „statornice" și le vom găsi fără prea mult efort.

Recunoașterea terenului

Timpul petrecut în teren pentru observații ne va fi răsplătit pe deplin atunci când va veni momentul ieșirii pentru combatere. Trebuie doar să ne facem „temele de casă" cu răbdare și să petrecem puțin timp pentru a le căuta și observa obiceiurile, căile de deplasare și orele la care se află în diferite locuri. În timpul observațiilor este bine să păstrăm discreția, să lăsăm arma de vânătoare acasă și să nu purtăm nici alte obiecte care le-ar putea atrage atenția. Dacă nu le bagi în seamă, te ignoră sau cel puțin așa pare. Să nu carecumva să te oprești și să-ți întorci capul spre ele, sau să ai un băț ce ar putea sugera arma de vânătoare! Dispar într-o clipită de parcă nici nu ar fi fost. Putem repeta ieșirile la interval de câteva zile sau săptămânal pentru a verifica cele observate și a ne contura și confirma concluziile fi-

nale. Pe baza acestora putem stabili planul de acțiune pentru combatere.

La pândă sau pe traseu, la apropiat

În perimetrul locului de pândă trebuie să găsim un loc de care coțofenele se pot apropia, simțindu-se în siguranță. Câțiva arbori, nu neapărat înalți, dar plasați astfel încât să le ofere o bună vizibilitate vizitatoarelor, sunt foarte bine veniți. Locul de pândă propriu zis trebuie să fie cât mai bine camuflat, de preferință în umbră și, pe cât posibil, să se piardă în configurația terenului. Fie că facem pânda la pasaj sau folosim chemătoarea pentru a atrage exemplarele aflate prin apropiere, trebuie să fim cât mai feriți de ochii ageri ai păsărilor. Putem alege o adâncitură în teren, adăpostul unei movile, sau ne putem așeza între două trunchiuri sau cioate. Să nu uităm însă că avem nevoie de spațiu suficient, care să ne permită un tir nestânjenit în cât mai multe direcții.

De un real ajutor sunt atrapele. Fie că sunt siluete fixe sau cu aripi rotative, atrapele așezate în poziții și în locuri cât mai firești ajută la succesul vânătorii, mai ales în zilele în care păsările ezită să-și părăsească locurile și nu se deplasează frecvent. Siluetele pot fi montate în arbori sau arbuști, pe gard sau pe căpițe de fân în poziții și grupări cât mai naturale. Silueta bufniței pe un vârf de arac sau pe gard, cu una sau două siluete de ciori, poate da foarte bune rezultate de asemenea.

Metoda cu siluete de ciori și bufniță, poate da, de asemenea rezultate bune la pândă la liziera pădurilor. Ciorile nu zboară pe distanțe lungi de-

asupra terenului descoperit, preferând marginile de pădure. O bună așezare a atrapelor, simulând atacul ciorilor la bufniță și folosirea chemătorii pot oferi o partidă excelentă de tir la zbor. Adesea, în așteptarea ciorilor, ne putem trezi cu o coțofană curioasă și gata de pus pe harță.

Pe traseu ne vom deplasa cu scurte opriri, timp în care chemătorile pot juca un rol important, la fel ca și în cazul pândei. Glasul iepurelui rănit, al bufniței și al ciorilor certărețe sau chiar al coțofenelor însele, sunt sunete ce atrag, cu mari sorți de izbândă, suratele aripate de prin împrejurimi. După ce vă așezați, lăsați un timp pentru ca locurile să se liniștească. Apoi chemați cu câteva secvențe sonore, urmate de o pauză de câteva minute. Dacă sunt prin preajmă, coțofenele vor reacționa rapid și le veți vedea cum se apropie.

Rolul camuflajului

Camuflajul este o parte importantă pentru reușita partidei, atât în cazul pândei, când locul în care vom sta trebuie să se „piardă” în configurația terenului, cât și în cazul în care ne deplasăm, când îmbrăcămintea camuflaj trebuie să fie în ton cu nuanțele naturale ale momentului. Fața și mâinile trebuie acoperite.

O șapcă cu plasă ce ne acoperă fața și o pereche de mănuși subțiri vor elimina „petele de culoare” ale pielii descoperite, aflate altfel în contrast evident cu nuanțele mediului în care ne aflăm. Aveți grijă la lucirile țevii, care ne pot dezvălui prezența. Un brunaj mat, bine întreținut sau modelele cu țevi și pat în culori camuflaj sunt soluția pentru a elimina reflexia razelor soarelui. Iar dacă toate acestea necesită un pic de atenție și exercițiu, efortul ne va fi cu siguranță răsplătit.

Prima dată, cu ocazia partidei de vânătoare pe care o desfășurăm atunci și, într-un viitor nu foarte îndepărtat, la deschiderea sezonului la porumbei și guguștiuci, la mijlocul lui Gustar! VPR

Norma și Hirtenberger în RUAG Ammotec

MATEI TĂLPEANU

Am mai scris, în nr. 12/2011 al revistei despre cartușele cu glonț produse de Norma, menționând că firma prelucrează și modele de gloanțe brevetate de alte firme. Recent, am constatat în Catalogul 2011/12 RUAG Ammotech GMBH, că Norma produce mai multe noi linii de cartușe cu glonț: African PH (12 calibre), Kalahari Line (9 calibre), Solid Line (11 calibre), Diamond Line (6 calibre), Jagdmatch-Patronen și tuburi pentru cartușele de vânătoare cu glonț Weatherby Magnum. Firma austriacă Hirtenberger AG și-a transferat și ea numele și marketingul pentru muniția de calibru mic, în anul 2003, la un an după Norma, în RUAG Ammotech GMBH din Germania, o subsidiară a firmei elvețiene RUAG Holding.

Este un nou exemplu de globalizare, care ține seamă mai ales de interesele economice ale transnaționalelor. Accesând site-ul firmei Hirtenberger, am găsit știrea aceasta, precum și prezentarea cartușelor de vânătoare cu glonț pe care le produce în prezent. Constatăm că cele 14 calibre sunt încărcate cu gloanțe brevetate de cunoscutele firme americane Nosler (3 modele) și Sierra (3 modele), vechiul model ABC nu mai apare. Tabelul balistic, găsit pe site este prezentat în continuare. VPR

Calibru	Proiectil	Greutate g/grs.	Viteza (m/sec.) V0	V100	V200	V300	Energia (J) E0	E100	E200	E300	Traiectoria (cm) 50 m	100 m	200 m	300 m	DRO
.222 Rem.	Sierra Varmint	3,2/50	985	789	635	496	1572	1008	653	399	-0,3	3,7	-1,2	-29	191
	Nosler Solid Base	3,6/55	935	809	694	588	1574	1178	867	622	1	4	-2,5	-30	180
	Nosler Ballistic Tip	3,6/55	935	813	707	615	1574	1190	900	681	1	4	-2,5	-28	182
.223 Rem.	Nosler Solid Base	3,6/55	1000	860	734	618	1800	1331	970	687	1	4	-0,5	-24	195
	Sierra Varmint	3,6/55	955	795	660	545	1642	1138	784	535	1	4	-1	-26	190
	Nosler Ballistic Tip	3,6/55	1000	869	754	655	1800	1395	1023	772	1	4	-0,5	-23	195
5,6x50 RMag.	Nosler Solid Base	3,6/55	1000	860	734	618	1800	1331	970	687	1	4	-0,5	-24	185
	Sierra Varmint	3,6/55	1005	840	698	578	1818	1270	877	601	1	4	0,5	-24	205
	Nosler Ballistic Tip	3,6/55	1000	869	754	655	1800	1369	1023	722	1	4	3,5	-23	195
.243 Win	Nosler Ballistic Tip	6,2/95	950	854	768	690	2798	2261	1828	1476	1	4	-1,5	-23	190
	Nosler Partition	6,2/95	940	845	756	674	2739	2213	1772	1408	1	4	-1,5	-23	190
	Nosler Partition	6,5/100	920	820	727	640	2751	2185	1718	1331	1	4	-2	-27	185
	Sierra Pro-Hunter	6,5/100	880	832	704	630	2517	2014	1612	1290	1	4	-3,5	-30,5	171
6,5 x 57	Nosler Partition	6,8/105	950	820	710	609	3004	2286	1714	1261	1	4	-2	-28	185
	Sierra Pro-Hunter	7,8/120	880	803	733	668	3020	2514	2093	1742	1	4	-3	-27,5	179
	Nosler Partition	8,1/125	865	795	729	665	3030	2560	2152	1791	1	4	-3	-29	180
	Nosler Partition	9,1/140	810	740	674	610	2985	2492	2067	1693	1,5	4	-5	-36,5	165
6,5 x 57 R	Nosler Partition	6,8/105	875	757	650	555	2608	1948	1437	1047	1	4	-4,8	-37	170
	Nosler Partition	8,1/125	810	740	674	610	2657	2218	1840	1507	1,5	4	-5	-36,5	165
270 Win.	Sierra Pro-Hunter	8,4/130	890	812	742	677	3327	2772	2310	1925	1	3,5	-2,5	-26,5	1
7 x 64	Nosler Partition	9,1/140	890	812	739	669	3604	3000	2485	2036	1	4	-2	-26,5	185
	Sierra Game King	9,1/140	890	802	724	652	3604	2927	2385	1934	1	4	-1	-23	190
	Nosler Partition	11,3//175	810	746	685	626	3707	3144	2651	2214	1,5	4	-5	-36	170
7 x 65 R	Nosler Partition	9,1/140	880	802	729	659	3524	2927	2418	1976	1	4	-2,5	-28	180
	Nosler Partition	11,3/175	785	721	660	601	3482	2937	2461	2041	1,5	4	-6,5	-40	160
7mm Rem. Mag.	Nosler Partition	9,1/140	980	912	848	787	4370	3784	3272	2818	1	3,5	0,5	-15,5	210
	Sierra GameKing	9,1/140	985	896	815	741	4415	3653	3022	2501	0,5	3,5	0	-19	198
	Nosler Partition	11,3/175	870	809	751	696	4276	3698	3187	2737	1	4	-2,5	-26	198
.308 Win	Nosler Partition	9,7/150	890	800	716	637	3842	3104	2486	1968	1	4	-3	-29	180
	Sierra GameKing	10,7/165	780	708	642	582	3255	2678	2203	1812	1,5	4	-7	-42	159
30-06 Spring.	Nosler Partition	9,7/150	895	820	749	682	3885	3261	2721	2256	1	4	-2	-25,5	185
	Sierra Game King	10,7/165	785	712	646	586	3297	2713	2233	1837	1,5	4	-7	-41	160
	Nosler Partition	11,7/180	810	745	683	624	3805	3219	2706	2258	1	4	-5	-35	170
.300 Win. Mag.	Sierra Game King	10,7//165	895	817	750	695	4285	3571	3009	2584	1	4	-1,5	-23,5	185
	Nosler Partition	11,7/180	910	845	783	724	4803	4141	3556	3040	1	4	-1	-22	190
8 x 57 IS	Sierra Pro-Hunter	11,3/175	780	718	660	607	3437	2908	2461	2082	1,5	4	-6,5	-39,5	161

Câinele: o alegere, un dar... (III)

MARIA SĂVULESCU

Cu speranța că un articol episodic nu plictisește fidelul cititor, ci tocmai îi stârnește interesul pentru subiectul dezvoltat, îmi continui micul meu proiect. După cum precizam în finalul ultimului articol, toate aceste informații, prezentate până acum, sunt valabile indiferent de rasa aleasă. Începând cu acest articol, abordarea va fi mai specifică, pe arii de utilizare și grupe canine. Din cadrul unei grupe, în funcție de caracterul și temperamentul vânătorului, de disponibilitățile sale fizice, de părerile și impresiile acumulate, se face alegerea partenerului de vânătoare patruped.

De foarte multe ori, alegerea se bazează doar pe un impuls de moment. Adeseori, acesta este cel corect, dar este și mai bine dacă este precedat și de un studiu mai amănunțit.

Prima grupă FCI, în care găsim rase de câini folosite la vânătoare, este grupa a III-a – grupa terrierilor. Terrierii sunt câini de vizuină, șorecari prin excelență, ce vânează scormonind pământul. În trecut au fost folosiți pentru prinderea șoarecilor și șobolanilor. Grupa terrierilor este una foarte numeroasă, numărând peste 20 de varietăți de talie mijlocie și mică. Trăsături comune tuturor terrierilor sunt robustețea, trupul musculos cu o mobilitate deosebită, agresivitatea, dinamismul, agilitatea, rezistența, perseverența, tenacitatea și dantura ca de oțel. Denumirea de terrier vine de la cuvântul Terra = pământ și definește câinii care vânează în pământ, la vizuină. Sunt specialiști la vânătorile de vulpi, dihori, bursuci și mistreți. Sunt câini iubitori și atașați stăpânului, ce-i drept cam obraznici și de aceea trebuie insistat asupra educației cu fermitate și consecvență. Sunt prezenți în tablourile cu teme cinegetice ale secolelor al XIV-lea și al XV-lea. Mă voi opri în cele ce urmează asupra câtorva dintre rasele acestei grupe canine.

Fox Terrierul cu păr neted și scurt (*Foxterrier Smooth* – standard FCI 12) este cunoscut sub numele de Attila al șoarecilor. Rasa apare în Anglia pe la 1800. *Fox Terrierul* cu păr sârmos (*Foxterrier Wire* – standard FCI 169) apare și el în Anglia pe la 1814, cu numele de Fox. Această din urmă varietate de terrier are aceleași caracteristice fenotipice ca și cel cu păr neted, este un câine de talie mică, bine proporționat, dinamic, curajos, având forma tipic pătrată. Este un câine care nu atacă pe la spate. Strămoșul său este grifonul, un câine pontator prepelicar folosit în Anglia la vânătorile de vulpi. Selecția lui ca rasă pură se produce în secolul al XIX-lea. Prima sa apariție expozițională este înregistrată în anul 1862 la Birmingham. Terrierul cu păr sârmos adoră apa și scotocește stufărișul în

speranța că va găsi un șoarece sau o pasăre. În familie este un bun câine de companie, fidel și afectuos, vioi și jucăuș, cu un temperament gălăgios. Are tendințe de a nu se supune dacă nu este ținut din scurt. *Jagd Terrierul* (Standard FCI 153) este terrierul de origine germană. *Airedale Terrierul* (Standard FCI 7) provine din Anglia și este de talie mijlocie. Rasa a fost recunoscută în 1880. Denumirea rasei vine de la numele văii Airea din comitatul Yorkshire. *Airedale*-ul este cel mai mare din rasele de terrieri, strămoșii lui fiind *Bull Terrierul*, *Scottish Terrierul*, *Welsh Terrierul*, *Collie* și câinele *Otterhound* (câinele de vidră). Se simte în elementul său în apă și nămol, ceea ce îl face un bun câine de vânătoare în zona de bălți. Este puternic, curajos, rezistent la orice climă și cu o inteligență remarcabilă. În vechime a fost folosit la toate tipurile de vânătoare, de la șoareci la vidre. Este un foarte bun prieten al copiilor. Este ușor de dresat, curat, nepretențios, preferă zonele rustice și cere multă mișcare. *Scottisch Terrierul* (Standard FCI 73) provine din Scoția, iar până în 1982 se numea *Aberdeen Terrier*, după numele regiunii din care provine. Câinele cu picioruțe scurte și bot lung este o jucărie pentru copii și a trecut de la categoria de vânătoare la cea de lux. La fel s-a întâmplat cu rasa *Skye Terrier* (Standard FCI 75), originară din insula Skye din nordul Scoției și veche de peste 250 de ani. Această rasă este folosită mai mult pentru *show* și mai puțin pentru lucru. Să mai amintim și rasele *Silky Terrier* (Standard FCI 236), originar din Australia, ale cărui dimensiuni mici îi permit să intre în vizuini (de vulpe, iepure etc.), *Welsch Terrierul* (Standard FCI 78), originar din Marea Britanie, comitatul Welsch, și folosit la vânatul vidrelor și bursucilor, *Irish Terrierul* (Standard FCI 139), originar din Dublin - Irlanda. Ultimul în acest caleidoscop al terrierilor este *Jack Russel Terrier* (Standard FCI 345), cunoscut pentru firea sa veselă. Este un minunat partener de joacă pentru copii și un paznic bun: o inimă mare într-un câine mic.

Descrierea ce încheie periplul prin grupa terrierilor este foarte potrivită și pentru micuții, dar plini de viață și tare afectuoșii *teckeli*. Nu aveți foarte mult spațiu, dar totuși vă doriți un câine de vânătoare. Atâta timp cât aportul și pontarea nu sunt criterii eliminatorii, vă puteți alege un *Teckel* (*Dachshund* - FCI standard 148). Una din teoriile referitoare la originile acestei rase, susținută de unii experți, este aceea că rădăcinile s-ar găsi în Egiptul antic, perioadă din care se păstrează ca dovezi gravurile epocii și trupurile mumificate. *Teckelii* au fost câini ai curților regale, regina Victoria fiind una din admiratoarele acestei rase. Grupa a IV-a FCI este în întregime dedicată acestei rase. Denumirea de origine germană – *dachshund* – înseamnă în traducere câine bursucar sau câine de vizuină (*dach* = bursuc, *hund* = câine). Din punct de vedere al dimensiunilor, există trei tipuri de *Teckel*: standard, miniature și kanichen. Din punct de vedere al părului, există tot trei tipuri: cu păr scurt, lung și sârmos. Oricare dintre aceste varietăți ați alege, caracteristic pentru ei sunt pieptul adânc (fiind câini de vizuină au nevoie de un volum considerabil de oxigen în expedițiile lor subterane, dar și la scotocirea în teren), picioarele scurte și solide, trupul lung. Chiar dacă sunt mici, sunt foarte muncitori și acoperă foarte bine terenul, iar din punct de vedere al atașamentului față de stăpân sunt numai suflet. Temperamental sunt jucăuși, la vânătoare dau dovadă de multă încăpățânare și îndârjire în urmărirea vânatului. Pentru pădurari este câinele universal, fiind capabil să atace animale de talie mare și să le rețină până la venirea vânătorului. Tipic pentru această rasă este modul de atac al animalelor mult mai mari: se așează pe spate și atacă animalul mușcându-l de piept, gât sau burtă. Viezurele este ținut în vizuină până la venirea vânătorului. Este folosit la vânătoare din anul 1300. Încăpățânarea devine în etapa de învățare inamicul numărul unu al dresorului. Simțindu-se în largul lor în vizuini, de multe ori îi veți surprinde făcându-și astfel de locașuri în păturile și cuverturile din casă.

În articolul următor mă voi opri asupra grupei a VI-a FCI – Copoi, limieri și rase înrudite. Din această grupă cel mai cunoscut vânătorilor este cu siguranță copoiul ardelenesc (FCI standard 241), iar copiilor, rasele *Beagle* (FCI standard 161) sau *Basset* (FCI standard 163). Despre aceste rase și nu numai, vă voi istorisi în paginile ce vor veni.... VPR

– va urma –

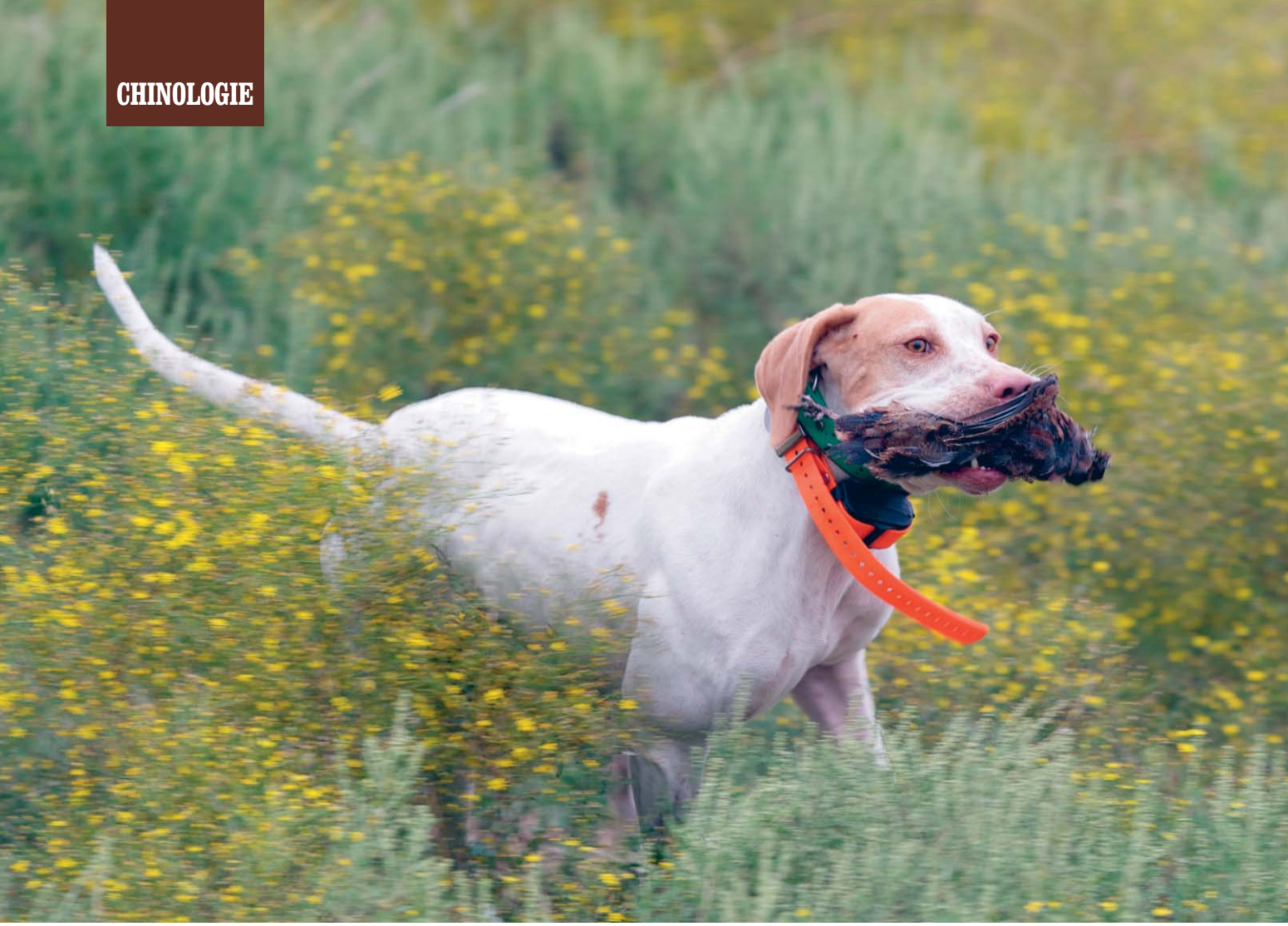

Corecții la distanță

ALEXANDRU CODRIN

Zgărzile electronice sau *E-collars*, cum mai sunt cunoscute, au fost introduse cu câțiva ani buni în urmă, pentru a ușura lucrul de la distanță, în teren, cu câinele în general și cu câinele de vânătoare, în special. În prezent, aceste zgărzi au evoluat pozitiv în mod substanțial, nu numai în ceea ce privește confortul oferit câinelui dar și în privința metodelor de comunicare cu acesta, prin semnale acustice, prin vibrarții, iar mai nou acestor capabilități adăugându-se posibilitatea urmăririi poziției instantanee prin GPS.

Când vine vorba despre *E-collars*, părerile par a fi mai totdeauna împărțite, mai ales referitor la cele cu impulsuri electrice. Cei care s-au grăbit să le folosească în teren fără a dedica suficient timp pentru a-și obișnui și antrena câinele cu noul dispzitiv, sunt cei care, de regulă, nu au fost mulțumiți de rezultatele obținute. Cei care le susțin, le-au experimentat cu succes în partidele de vânătoare, după ce în prealabil au urmat un program de antrenament cu câinele, bine pus la punct.

Semnale și „semnale”

Spre deosebire de zgarda electronică cu impulsuri, zgarda electronică cu semnal sonor, emite doar semnale acustice, fără a da implsuri electrice

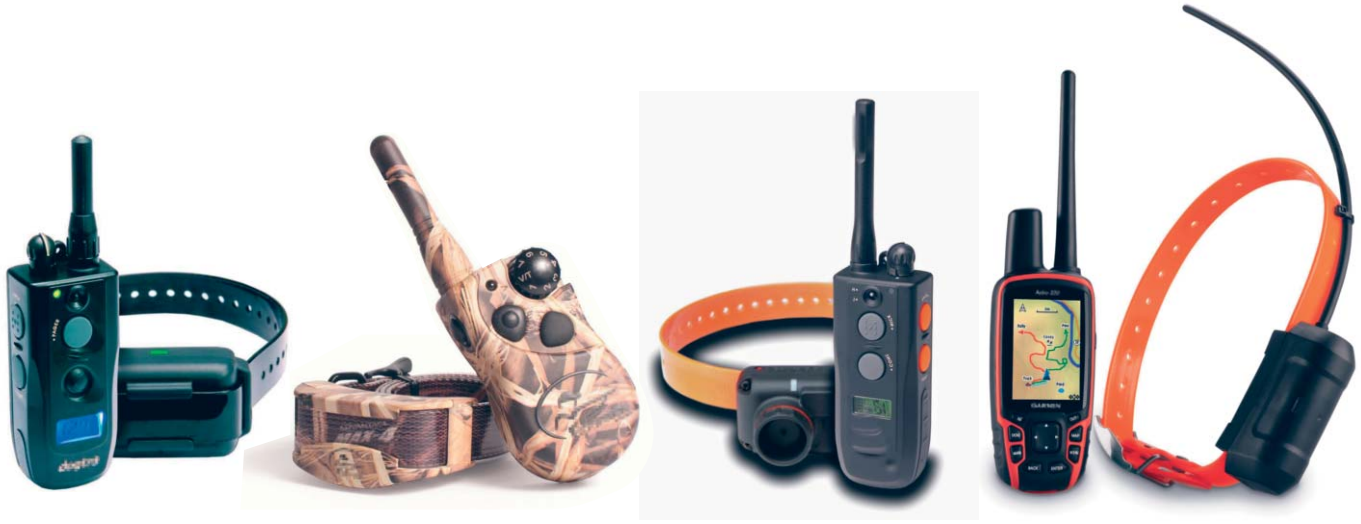

câinelui. Înălțimea sau frecvența acustică a sunetelor sau secvențele numerice ale semnalelor – unul, două, trei sau mai multe semnale unul după altul sau la intervale determinante de timp, sunt legate de diferite comenzi, comenzi pe care câinele trebuie să le execute și trebuie exersate pe îndelete la antrenament. În același timp putem, grație semnalelor acustice, să avem un control permanent al poziției câinelui, mai ales în terenurile cu vegetație înaltă. Semnalele sonore ne permit să cunoaștem cu destulă precizie locul unde se află la un moment dat câinele, atunci când pierdem contactul vizual cu acesta.

Sunt însă și aspecte ce trebuie luate în considerare la acest model de zgardă, mai ales când este cazul vânătorii la păsăret. Semnalele acustice ar putea speria păsările care nu vor mai rămâne pe loc la apropierea câinelui și vor continua să se deplaseze pe picioare sau își vor lua zborul, pierzându-se posibilitatea efectuării aretului. Și aici părerile diferă. Se pare că potârnichile se opresc din deplasare mai înainte decât în mod normal, atunci când aud semnalele sonore, pe când fazanii se ridică mai repede decât de obicei. De asemena, un câine neantrenat suficient poate rupe aretul la auzul semnalului, înainte ca vânătorul să ajungă la distanța optimă pentru executarea tirului. De aceea trebuie dedicat timp și răbdare pentru un antrenat corespunzător, astfel ca semnalele sonore să constituie o adevărată cale de comunicare între vânător și partenerul său patruped. Și toate acestea trebuie exersate cu suficient de mult timp înaintea deschiderii sezonului de vânătoare.

Posibilități multiple

Noile modele de zgărzi electronice oferă posibilități multiple de folosire. Spre exemplu, la aceeași telecomadă se pot conecta până la 12 zgărzi pentru câini. Monitorizarea prin semnale se poate efectua la distanțe ce depășesc 1.500 de metri distanță, iar acoperirea GPS poate ajunge la o rază de până la 11 km.

Pentru comunicare prin ton și vibrație, unele modele dispun de peste 50 de nivele de stimulare, iar pentru evitare folosirii accidentale, există modalități de blocare a butoanelor de comandă. De asemenea, pentru a fi siguri că a fost transmisă comanda la apăsarea butonului de comandă, telecomanda vibrează și ea, confirmând trimiterea semnalului.

Și ca dotarea să fie completă, sunt modele în care butonul de comandă se poate monta sau atașa cât se poate de la îndemână, cum ar fi spre exemplu pe patul armei, pe mâneca sau buzunarul jachetei. Toate acestea pentru a oferi confort și utilitate. Iar dacă pentru folosire este într-adevăr nevoie de timp, înțelegere și răbdare, nu mai contează, rezultatele și satisfacția din teren, în toiul partidei de vânătoare, vor răspăti toate eforturile…! VPR

Filé de căprioară cu sos de vin roșu și ciuperci

Gastronomie vânătorească

NANA NINA

Fileul de căprioară are foarte puțină grăsime și se recomandă să fie pregătit mediu sau în sânge pentru a nu deveni ațos și uscat. Pentru a se frăgezi, carnea trebuie marinată într-un amestec simplu de vin roșu cu câteva boabe de piper negru măcinate, o lingură de ulei de măsline și două linguri de oțet balsamic. Amestecați bine și lăsați carnea la marinat peste noapte sau cel puțin 3-4 ore.

Cantități necesare: 4 fileuri de căprioară de câte 200-300 de grame, ulei de măsline, sare și piper, o jumătate de cană de sos de vin roșu.

Preparare: curățați carnea de pieliță, ungeți-o bine cu ulei de măsline și presărați-o cu piper și sare după gust. Preîncălziți o cratiță și frigeți fileurile câte 3-5 minute pe fiecare parte, în funcție de grosimea feliilor și de cât de bine pătrunsă doriți să fie carnea. Mutați fileurile pe o farfurie caldă. Peste sosul din cratiță adăugați sosul de vin și amestecați bine. Puneți carnea din nou în cratiță și lăsați-o câteva minute să fie pătrunsă de sos și de arome.

Serviți fileurile fierbinți pe câte o farfurie. Se poate orna cu slată verde, andivă și se garnisește cu ciuperci înnăbușite. Pentru gust și culoare se poate adăuga o linguriță de gem de merișor. Un pahar de vin roșu, cabernet sauvignon, shiraz, va adăuga un plus de savoare bucatelor.

Poftă bună! VPR

„To kill a mockingbird” (Să ucizi o pasăre cântătoare)

MITICĂ GEORGESCU

Nu, nu este un îndemn! Nici o recenzie la romanul american cu același titlu (distins cu Premiul Pulitzer) al scriitoarei Harper Lee și nici a filmului omonim. Este doar o preluare a titlului care, asociat unei imagini, este suficient pentru a te face să eziți înainte de a apăsa pe trăgaciul unei arme, vizând o pasăre în zborul ei imposibil, către soare.

Dar un alt îndemn există. Acela că, înainte de a apăsa pe trăgaci, să-ți amintești că ucigând o ciocârlie, vei fi părtaș la uciderea unei legende, a unui mit și a unui simbol, a unor basme, toate adânc înrădăcinate în viața spirituală a poporului nostru. Dar și a altor popoare.

În anul 57 î.Ch., Iulius Caius Cesar a creat o legiune puternică, alcătuită din galezi, numită „a V-a GALICA” *ALAUDAE* (după numele latin al păsării), luptătorii purtând căști împodobite cu aripi metalice de ciocârlie. Victorioasă în multe bătălii, a fost nimicită în bătălia împotriva dacilor, în anul 87 d.Ch., în urma căreia regele dac Diurpaneus a primit supranumele de Decebalus („cel puternic”, „cel înțelept”). Oare de ce o legiune romană și-ar fi luat ca podoabă simbol, pentru căștile de luptă, aripile unei păsări fragile și să primească numele ei?

Fără îndoială, pentru năzuința spre soare, spre Divinitate.

Încărcată de străvechi simboluri, ciocârlia a însuflețit, în timp, credințele și mitologia mai multor popoare și, într-o ordine aleatorie, vom mai da câteva exemple de prețuire a acestei „păsări solare”.

În mitologia greacă, a fost considerată ca pasăre-emblematică a zeiței vânătorii, Artemis. În mitologia popoarelor nordice, a fost adorată ca o încarnare a „spiritului grâului”, deoarece cuibărește, primăvara devreme, în lanurile de grâu abia răsărite, determinând prosperitate, iar în cele supuse aratului, însoțea omul la muncile grele ale câmpului.

Din mitologia popoarelor slave, vom menționa doar pe cea belarusă, conform căreia ciocârlia este considerată o pasăre pură, emblemă a primăverii, libertății și bucuriei care, prin zborul său, conectează simbolic cerul și pământul – muritorii și divinitatea supremă – de care este apropiată și spre care năzuiește cu fiecare zbor. În mitologia franceză, există o credință conform căreia, dacă o ciocârlie privea un bolnav, acesta se însănătoșea. Și tot în această mitologie, este socotită drept o ființă divină, alături de vultur, rândunică, mierlă și privighetoare. Credința că are puterea de a vindeca bolnavii, se regăsește și în mitologia română.

Dar prețuirea ciocârliei merge și mai departe. În epopeea sanscrită Mahabharata, este pomenit faptul că unul din înțelepții legendari, Bahradvaya, a fost hrănit de o ciocârlie, motiv pentru care pasărea se bucura de venerație. În credințele medievale creștine, ciocârlia a fost privită ca un simbol al Domnului Isus Christos și, în același timp, ca un simbol al rugăciunii către Dumnezeu.

Referiri elogioase și de slavă aduse ciocârliei se regăsesc și în operele unor scriitori: Shakespeare, care i-a dedicat o odă, poetul Baudelaire, care o compară cu puritatea gândului frumos și Dante Alighieri, în „Divina Comedie”. Fără a mai exemplifica, amintim doar prezența ciocârliei în mitologia germană, italiană și spaniolă.

Virtuțile ciocârliei au inspirat simbolurile unor activități moderne. De exemplu, în Franța, a fost creată o gamă de elicoptere care îi poartă numele, ca și o serie de mini-caruri. În Canada, pe lângă faptul că o uzină producătoare de aluminiu și o rețea de sateliți îi poartă numele, o echipă de fotbal se cheamă *Alouette* (ciocârlie).

Revenind la mitologia noastră românească, ciocârlia „este la ea acasă”, evident în sensul prețuirii de care s-a bucurat și se mai bucură încă. Tot aleatoriu, vom da câteva exemple.

După „zilele Babei”, de la începutul lunii martie, urmează așa numitele „zile împrumutate” cu implicații mitologice agrare, cea de a patra zi din acest ciclu fiind „ziua ciocârliei”. Sosind din țările calde la vremea aratului, ciocârlia a fost privită ca un „ceasornic al plugarilor”, anunțând truditorii câmpului că este timpul să iasă la munca istovitoare a pământului, însoțindu-i și îmbărbătându-i cu cântecul ei. Așadar, din această perspectivă, ea vestește și confirmă ciclurile agrare.

Într-un mit, de asemenea agrar, se spune că ciocârlia și cârtița s-au hotărât să are pământul împreună. Obosite după o zi de trudă, au adormit, iar boii cu care arau au dispărut și, de atunci îi caută mereu, cârtița pe sub pământ și ciocârlia în tăriile văzduhului. Dar și în credințele noastre, zborul înalt al cio-

CIOCÂRLIA

de Bogdan Petriceicu Hașdeu

(ortografia originală)

Se duce ciocârlia spre țări mai fericite
Lăsând mâhnita iarnă cu viscole și ger.
Plăpânda melodie, poete – mbătrânite
Cu-ncetul se retrage ș – iluziile per!

Natura cărunțită acuma tot mai cată
Pe blânda cântătoare cu cântecu-i perdut!
Nu mai spera, poete, în inima-ți sfărmată
Să retrăiești avântul doritului trecut!

Se duce ciocârlia să cânte – n depărtare,
Acolo unde vara mai poate străluci.
Ce mai aștepți, poete? E ziua de plecare!
Vei mai cânta o dată dar numai nu aici!

cârliei face ca ea să fie considerată mediatoare între om și Dumnezeu.

Poeții noștri au comparat zborul ascensional al ciocârliei cu o săgeată, încărcată cu afectivitate, între spațiul cosmic și cel terestru, numind-o metaforic „săgeata lumii traversând sufletul". Ei i-au atribuit ciocârliei o sumă de minunate însușiri: „grație, orfism (în sensul dualității trup-suflet), neatingere, frumusețe absolută în toate sensurile ei încât, apariția păsării în universul vegetal produce starea de dureroasă adorație, mai ales florilor din captivitate". Dincolo de metafora subtilă și alambicată a mânuitorilor de condei, transpare icoana unei păsări pentru care nu poți avea decât admirație.

Mulți poeți români au înălțat-o în versuri…. Dar, poate cea mai tulburătoare închinare făcută acestei sublime zburătoare – singura care cântă în timp ce zboară – a fost săvârșită de marele simțitor Vasile Alecsandri, în nemuritoarea sa „Legendă a ciocârliei", cu cele peste 300 de versuri ale legendei-poem, prin care poetul descrie tragismul dragostei imposibile dintre o fată de crai și chipeșul Soare.

În sfârșit, melodia „Ciocârlia", purtată de ansamblul de cântece și dansuri cu același nume, pe scenele de pe toate continentele globului, a reprezentat mărturia prețuirii de către poporul nostru a acestei păsări sublime. Inspirată din folclorul românesc, melodia a fost făcută celebră de către renumitul dirijor și compozitor Grigoraș Dinicu și de ilustrul muzician George Enescu. Dar, să nu-l uităm nici pe bardul – lăutar de la începutul veacului trecut, Angheluș Dinicu, cel care când punea câteva boabe de porumb în naiul său fermecat și interpreta trilurile ciocârliei, făcea ca mesenii să încremenească muți de uimire și încântare, cu paharele în mână. Iar ansamblul, care ființează din anul 1949 și astăzi, a păstrat în repertoriul celebrilor săi instrumentiști și soliști, nemuritoatrea melodie.

După această pledoarie PRO-CIOCÂRLIE, vă îndemnăm să priviți fotografia alăturată, în care se înfățișează „tabloul" etalat pe capota unei mașini. Încercați să numărați ciocârliile doborâte „prin măiestria tirului și performanța unei arme", care dacă ar fi folosit cartușe cal. 12, ar fi azvârlit asupra păsării în greutate de 30 – 40 g, cam 1.195 alice nr. 10 sau nr. 11, greutatea încărcăturii ucigașe fiind egală cu cea a păsării.

Dacă ne referim la „măiestria tirului", putem să presupunem că zborul ciocârliei se desfășoară cel mai mult pe verticală, până la un punct în care pasărea staționează o secundă, sfidând gravitația, moment în care în care vânătorul „experimentat" trage, surprinzând o țintă aproape fixă

Dar, iubite confrate al meu întru vânătoare – mă refer doar la VÂNĂTOAREA ADEVĂRATĂ, CURATĂ, CEA CARE ÎNNOBILEAZĂ DEOPOTRIVĂ ȘI VÂNATUL ȘI VÂNĂTORUL, nu la cea din imagine, care păstrează doar noblețea păsării – după ce am îndrăznit să-ți amintesc ce înseamnă o CIOCÂRLIE în conștiința mai multor popoare, tu oare, ai mai îndrăzni SĂ UCIZI ACEASTĂ PASĂRE CÂNTĂTOARE? Sau îngădui ideea uciderii ei, a poeziei din ea, a minunatelor ei implicații în mitologiile lumii pentru câțiva dolari sau firfirici?

Fără a fi un exercițiu de retorică, rândurile de față se constituie într-un protest hotărât împotriva menținerii ciocârliei printre „speciile de vânat", într-o lege de vânătoare primenită de câteva ori și niciodată cum trebuie! La care și tu, iubite confrate al meu întru VÂNĂTOAREA ADEVĂRATĂ ȘI CURATĂ, ești chemat și rugat să-ți aduci dreapta contribuție.

Iar eu, neînsemnatul apărător al unei biete, dar mirifice păsări, nu pot decât să-ți mulțumesc în numele ei. Dar și al simbolurilor pe care le cuprinde.

VPR

Forajul *back-bored* al țevilor lise la armele de vânătoare

COSTIN ALECSANDRESCU

Forajul țevilor la arme, în general, are influență asupra modului în care proiectilul se comportă în interiorul țevii și ulterior, după ce acesta a ieșit din țeava armei.

În cazul armelor de vânătoare cu alice, forajul țevilor influențează modul în care snopul de alice se comportă în interiorul acestora, după ce a părăsit tubul cartușului, determinând ulterior, după ieșirea de pe țeavă, și distribuția snopului pe traiectoria spre țintă și efectul asupra acesteia.

Sistemul de foraj *back-bored* a fost conceput pentru a îmbunătăți comportamentul snopului de alice pe parcursul deplasării lor, în sensul eficientizării energiei pe care o primesc acestea în urma arderii pulberii, reducerea deformării alicelor în interiorul țevii și, implicit, îmbunătățirea grupajului și a puterii de lovire a țintei.

Sistemul *back-bored* presupune creșterea diamentrului interior al țevii până la limita maximă admisă de standardele de specialitate. Chiar dacă este relativ mică, lărgirea țevii, crează un spațiu suplimentar, suficient pentru a permite scăderea frecării dintre alice și pereții țevii. Alicele preiau astfel o cantitate mai mare din energia eliberată la darea focului, prin arderea pulberii cartușului, iar viteza lor de deplasare crește.

Reducerea constrângerii și a frecării alicelor în porțiunea conului de forțare în interiorul țevii, conduce la îmbunătățirea parametrilor balistici ai snopului de alice. Se reduce simțitor numărul alicelor deformate și crește uniformitatea snopului pe total, pe întreaga lungime a traiectoriei spre țintă.

Uniformitatea snopului de alice, la rândul său, permite un grupaj mai bun, și atingerea țintei cu un număr mai mare de alice, crescând astfel eficacitatea lovirii acesteia, deci șanse crescute pentru ca ținta să cadă în foc, evitându-se astfel rănirea.

țeavă obișnuită

țeavă back-bored

Scăderea presiunii din țeavă datorită reducerii frecării alicelor în interiorul acesteia, conduce implicit la reducerea reculului armei la darea focului. Un recul redus sporește confortul tirului pe ansamblu și îmbunătățește stabilitatea la tragere, randamentul și eficacitatea tirului. Pentru începători dar și pentru trăgătorii experimentați ce trebuie să tragă un număr mai mare de cartușe, acestea sunt elemente ce pot shimba favorabil sorții unei partide, crescând satisfacția personală pentru o reușită, fie că este vorba de tirul la păsăret sau, pur și simplu, o ședință de antrenament în poligonul de tir! VPR

Ediția 1, 28-30 iunie 2013

PV TV HD

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE PESCUIT ȘI VÂNĂTOARE

- Cel mai mare târg de pescuit și vânătoare de până acum, din România
- Workshop-uri cu unii dintre cei mai titrați pescari internaționali, Frank Warwick, Ardy Veltkamp, câștigătorul World Cup Classic Peter Micula
- Cei mai mari importatori și distribuitori de pescuit din România
- Workshop-uri cu cei mai importanți pescari din România
- Piscine de prezentare, pista de long casting, scule de pescuit și tehnici noi
- Cei mai mari importatori și magazine de produse de vânătoare, fonduri private de vânătoare și cele mai importante bălți din România
- transmisie LIVE de la eveniment - PVTV ONLINE

AMPRENTA advertising

Program vizitare: 10.00 – 20.00
Locație: EXPOROM, Bd. Biruinței, nr. 98, Pantelimon-Ilfov
Suprafața indoor: 12.000 mp
Suprafață outdoor: 5.500 mp
Parcare: 1.000 locuri

EXPOROM

Transport gratuit de la P-ța Unirii și Republica la locație

CONTACT:
Gabriela Branzea
gabriela.branzea@pvtv.ro | 0743040016

www.iaf.ro

Cartușe, șocuri și chemători pentru corvide

MAC

Combaterea corvidelor este o acțiune importantă în managementul fondurilor de vânătoare și se poate efectua în perioadele permise de lege în decursul anului. Ciorile grive și cele negre precum și coțofenele pot provoca daune semnificative vânatului mic cu pene, dar și cu păr, urmărind cu prioriate puii, fie cei de fazan sau potârniche, cât și cei de iepure.

Odată cu deschiderea sezonului, la 1 iunie, la coțofene, ciori grive, ciori grive sudice și ciori negre, acțiunea de combatere nu trebuie întârziată, pentru a preveni pierderile și a proteja puii vânatului mic, proaspăt ieșiți în această perioadă.

Cartușe pentru corvide

De regulă sunt recomandate alicele de 2 – 2,5 mm, de 2¾ inch – 70 mm, cu încărcături ușoare de 28 - 30 de grame și viteze ce nu depășesc 1.200 fps la gura țevii.

Încărcăturile „tari”, 40 - 50 de grame, în tuburi de 3 inch – 76 mm, nu aduc practic avantaje care să justifice costul acestora, deoarece tirul se execută de regulă la distanțe sub 25 de metri. O încărcătură spre *magnum*, chiar și *baby magnum,* va spulbera practic ținta, având în final același efect, doborârea țintei, dar la un cost mult mai ridicat!

Practic, putem folosi aceleași cartușe pe care le folosim la porumbei și guguștiuci.

Șocurile

Având în vedere distanța de tragere, amintită mai sus, șocurile recomandate sunt cilindru „C” și/sau cilindru îmbunătățit „IC”. Aceste șocuri oferă o gru-

pare acoperitoare și suficientă pentru a prinde ținta în cercul snopului de alice la aceste distanțe.

Combinația cilindru pentru primul foc, cilindru îmbunătățit pentru al doilea, este de regulă recomandată pentru armele de vânătoare cu două țevi. Cu cel de-al doilea foc ne putem întinde puțin la distanță, dacă am ratat ținta cu primul foc.

Un șoc mai strâns de IC nu se justifică decât dacă avem antrenament și suntem în formă pentru executarea tirului la ținte mici la distanță. În acest caz, putem folosi combinația cilindru îmbunătățit - IC și șoc modificat - M.

Prima combinație este recomandată pentru tirul la mai puțin de 25 m, pentru începători sau dacă nu am exersat deloc în poligon înaintea primelor ieșiri în teren. Cea de a doua combinație este folosită de trăgători mai experimentați, pentru tirul „întins" până la 30 de metri și peste, și dacă ne-am antrenat serios și de asemena preferăm să tragem majoritar la zbor îndepărtat.

Semiautomată sau cu două țevi?

Armele ce vanătoare cu două țevi, bok sau juxtapuse, au în cazul nostru avantajul de ne da posibilitatea folosirii a două șocuri și adaptarea tirului la condiția concretă de moment în ceea ce privește distanța la care tragem. Cele două șocuri ne oferă un grad mai ridicat de flexibilitate în acest sens, fie ca folosim prima combinație C plus IC, sau a doua, IC plus M.

Semiautomatele, deși câștigă tot mai mulți adepți, sunt puțin mai restrictive în acest caz, deoarece nu putem folosi decât un singur șoc. Alegerea acestuia, C, IC sau M se va face în funcție de experiența și antrenamentul personal, bineînțeles și de preferința fiecăruia, factor subiectiv, dar care are și el importanța lui. În schimbul acestei limitări, semiautomatele permit folosirea succesivă a mai multor cartușe decât în cazul armelor cu două țevi.

Pentru începători, în cazul semiautomatelor C sau IC sunt alegerile recomadate, iar experimentații și cei ce nu au buget limitat la cumpărarea muniției, șocul M este adesea alegerea preferată. Este drept, cu această ocazie își pot dovedi priceperea și îndemânarea!

Pentru trăgătorul mediu, IC este recomandarea care va aduce cu siguranță cele mai multe reușite.

Chemări și chemători

Pentru a atrage atenția corvidelor putem folosi chemătorile clasice, ce imită glasul iepurelui rănit sau cârâitul ciorilor puse pe gâlceavă. După ce vă așezați, lăsați un timp pentru ca locurile să se liniștească. S-ar putea să fi fost observați când amenajați standul și e nevoie de un timp pentru a lăsa lucrurile să revină la normal.

Apoi puteți începe: câteva chemări sonore, cu pauze între ele, dau de regulă rezultatul așteptat. Dacă se află prin apropiere, coțofenele mai ales, se vor orienta și își vor face apariția la locul de unde vine chemarea. Fie că apar imediat, direct la locul cu pricina, fie că le vedeți apropiindu-se precaute, mai întâi prin arbori depărtați, apoi din ce în ce mai aproape, până când sunt convinse că nu există pericol. Dacă locul este frecventat cu regularitate de coțofene și sunteți sigur că aveți un camuflaj perfect, puteți aștepta să se adune mai multe și apoi să vă încercați șansa unui dubleu. Altfel, trageți la prima sosită.

Adesea, dacă așteptați să se așeze confortabil, sunt șanse mari de a vă observa. Surpriza focului este un element de care trebuie profitat fără nici un moment de ezitare. După primele focuri, puteți relua chemările, și puteți, de asemenea, schimba repertoriul, imitând de data aceasta chiar glasul coțofenelor înseși. Dacă după 15-20 de minute nu aveți nici un rezultat/răspuns, schimbați poziția și căutați alt loc de pândă, suficient de departe de cel anterior, ținând seama bineânțeles și de configurația terenului.

Îndemânarea personală și nu în ultimul rând perseverența sunt două dintre cheile reușitei. Silueta bufniței și două trei siluete de ciori, poziționate în apropierea ei, o altă tehnică binecunoscută pentru atragerea corvidelor, poat fi de un real folos. Dar, dacă nu le avem, vânătoarea la corvide, chiar și cu simpla chemătoare, poate oferi satisfacții reale și cu siguranță este un bun exercițiu de tir, la începutul sezonului cald. VPR

CE VÂNĂM ÎN IUNIE

Mamifere: căprior (mascul), șacal, vulpe.

Păsări: cioară grivă, cioară grivă sudică, cioară neagră, coțofană. VPR

Însemnări de vânător

CONSTANTIN RĂDAN

Ceva din interiorul nostru, asemănator cu fratele spirit, ne îndeamnă acum în prag de început de vânătoare la căprior, să ne subțiem puțin sângele, nu consumând ca de obicei urzicile, ci mai degrabă efectuând benefica mișcare în mijlocul naturii.

Verdele crud al naturii, ivit în ispititoarele oaze de deasă pădure, vestește minunata trezire la viață a vegetației și ne îndeamnă la ai călca potecile desișurilor, la a ne dezmorți simțurile și de ce nu, a mai cugeta la ce e bine și ce e rău printre preocupații în ale vânătorii.

Întâlnire de grup

Unei bune inițiative nu poți ai răspunde decât tot cu o bună intenție, așa că nu demult ne aflam pe Fondul 44 Câlnău, din județul Buzău, la o partidă de combatere a dăunătorilor cu păr și pene. Un grup de opt vânători, mai mulți ca număr fiind cei localnici, între care și noi, câțiva bucureșteni, doi mai tăvăliți de ani, eu și partenerul Andrei, precum și salvatorul, cu ajutorul căruia am fățuit media de vârstă, tânărul Răzvan.

Acesta, ca proaspăt vânător încă nebotezat, nu primise la acel moment "binecuvântarea" celor de la Arme pentru a-și cumpăra pușca mult dorită, așa că își continua ucenicia, „furând" din tainele combaterii în teren a dăunătorilor amintiți. Cei numiți pe post de gonași înaintau mai repejor spre zona autorizată împreună cu

paznicul de vânătoare Fănică Anghelescu, iar alții intenționat rămânând mai în urmă, aveau să asigure linia spre care avea să vină goana.

Un fond bine gospodărit are și vânat

Deși onorabilul cititor ar putea spune că sunt lipsit de modestie, totuși este bine de știut că scopul acțiunii inițiate de conducerea Clubului Rm. Sărat se înscria pe linia protejării și ocrotirii vânatului, în spiritul durabilității vânătorii, prin una dintre multiplele modalități de verificare în teren a situației dăunătorilor cu păr și pene și, nu în ultimul rând, a cunoașterii stării și bogăției faunistice a fondurilor de vânătoare.

Un fond de vânătoare bine gestionat, după reguli științifice, sănătoase, așa cum rezidă din experiența și tradiția acumulate de zeci și zeci de ani, de asociațiile de vânătoare și pescuit sportiv, are drept carte de vizită tabloul care îți este prezentat ție, ca membru vânător, la un moment dat, de conducătorii asociațiilor. Fie acum, după deschiderea la căprior, sau mai târziu la iepuri, fazani, mistreți și nu numai, directorul de asociație, tehnicienii, organizatorii de vânătoare și paznicii de vânătoare trebuie să dovedească, prin rezultate, încrederea pe care noi vânătorii le-am acordat-o, nu prin scuze și acuze la adresa Naturii, sau…, sau…, ci prin felul cum au știut să mențină în teren, pe fonduri, vânatul.

De hrana asigurată iarna vânatului, de seriozitatea evaluărilor, de acțiuni bine conjugate împotriva braconajului și exemplele pot continua, depinde starea de sănătate și mulțimea vânatului. În sprijinul conducerilor asociațiilor, ar trebui, cu mai multă inițiativă, găsite forme și formule, nu numai în virtutea celor statutare, dar care să bată și la „POARTA" convingerii de sine a fiecărui vânător. Altfel, vom rămâne mereu la faza de vorbe, nemulțumiri, neîmpliniri.

Regulile jocului

Aminteam într-un material publicat, nu demult, în paginile revistei VPR , că este bine să nu fim voinici la vânătoare și restanțieri la combatere. Ca orice sport și cel vânătoresc își are regulile lui. Nu respecți o regulă, riști să le strici și pe celelalte. Nu acționăm ca un tot, ca o comunitate unită, cu interese de breaslă, mulțumitoare majorității, riscăm să ajungem la un moment dat la lipsa de esență în tot ceea ce ar trebui să gândim și să realizăm. Desigur rezultatele sunt cele care vorbesc! Acestea pot fi culese prin muncă și pasiune, în niciun caz prin rutină. Și din păcate…!

„Un fond de vânătoare bine gestionat, după reguli științifice, sănătoase, așa cum rezidă din experiența și tradiția acumulate de zeci și zeci de ani, de asociațiile de vânătoare și pescuit sportiv, are drept carte de vizită tabloul care îți este prezentat ție, ca membru vânător, la un moment dat, de conducătorii asociațiilor.

Iată cum aici, pe acest fond de vânătoare, am putut observa cu toții că, dacă există preocupare, rezultatele nu întârzie să apară. Numărul mic de vizuini de vulpi, marcate doar prin apariția unei singure vulpi, rigurozitatea cu care erau stăpâniți câinii ciobănești la o stână cu oi aflată în zona de combatere, lipsa câinilor vagabonzi și a altor dăunători, demonstrau unitatea dintre paznicul de vânătoare și vânători, pe de o parte, și acțiunile acestora , cu rezultate bune, pe de altă parte.

La cele trei combateri am avut bucuria de a întâlni, pe fondul respectiv, doi mistreți solitari, apreciabili ca mărime, câțiva căpriori, vizibil deranjați de prezența noastră, iar scroafele existente, multe și bogate în fătări, au marcat anul acesta, cum demult nu s-a mai întamplat, prin mulțimea de „vărgați" existenți.

Aș putea încheia cu o vorbă spusă de bătrâni: „pe gospodar îl cunoști după cum arată ograda acestuia". Așa este! VPR

Limier Clubul român

ALEXANDRU ALACI

În numărul 3 al Revistei Vânătorul și Pescarul Român din martie 2006, aduceam la cunoștința cititorilor, înființarea și în țara noastră a unei Asociații Chinologice, „Limier Clubul Român", cu personalitate juridică, având sediul în Sibiu.

În acea înștiințare arătam structura organizatorică a Comitetului de conducere, având-l Președinte pe Dl.Varga Pompiliu și membrii, pe Pod Ioan, Petre și Alexandru Mareș.

La acea dată (2006) L.C.R., fiind afiliată ca membră oaspete a Organizației Internaționale a Limierilor (ISMV), fondată în 19 iulie 1930 la Leipzig de către Clubul Limierilor Bavarezi, la care adera Austria, Elveția și Ungaria sub președenția Elveției. După înființare, L.C.R.-ul a solicitat adeziunea la A.Ch.R. (Asociația Chinologică Română, membră de drept a Federației Chinologice Internaționale) alături de Cluburile Bracilor cu păr scurt și sârmos, Vijlei Maghiare și Copoilor Ardelenești, fără ca această cerere să fie soluționată până în prezent.

De atunci au trecut șapte ani, timp în care L.C.R.-ul a ființat și s-a dezvoltat, ajungând la un efectiv de 18 exemplare de limieri, dintre care 4 din rasa Hanoverană și 14 din cea Bavareză, răspândiți în județele Sibiu, Covasna, Alba, Brașov, Cluj, Suceava, Mureș, Prahova și Giurgiu.

Pe plan internațional, din 12 octombrie 2007, în Elveția la Wildhaus, L.C.R. a devenit membru fondator al Federației Mondiale a Limierilor Bavarezi, alături de Cluburile din Germania, Slovacia, Franța, Italia, Polonia și Belgia, Germania deținând președenția

În același timp, L.C.R.-ul și-a îmbunătățit organizarea în ceea ce privește răspândirea acestor rase specializate în urmărirea vânatului rănit, atât pe dâră caldă cât și rece. Dl. Lukas Oswin a fost desemnat să studieze și să facă recomandările în vederea formării cuplurilor genitoare, analizând certificatele de origine, pentru a exclude consangvinizările nedorite.

În același timp s-au inițiat seminarii cu deținătorii actuali, cât și cu noii solicitanți, viitori membrii, pentru a se instrui asupra modului de creștere, întreținere, și mai ales, a conducerii în teren a acestor excelenți urmăritori, fără de care pierdem nenumărate exemplare de vânat..

Date de contact: **www.club-limier.ro** telefon 0728-138181 și 0740-342834. VPR

Privind la o litografie

ALEXANDRU ALACI

Vânătoarea, și nu numai, a oferit de-a lungul timpului, nenumărate subiecte pe care mintea omenească le-a expus în proză, versuri, muzică, pictură, sculptură ori tapiserii, creând capodopere ale genurilor artistice.

Fiecare artist a dorit să-și aducă prinosul recunoștinței Muzelor ce l-au inspirat în opera creației, înobilând spiritual existența societății. Aceste realizări sunt adăpostite prin muzeele lumii, biblioteci sau colecții particulare, unde pot fi admirate de cei ce apreciază frumosul în diversitatea sa. Una din nenumăratele reprezentări o putem admira în litografia de față, în care pictorul a surprins și redat, cu acuratețe, începutul unei vânători, probabil de cerbi, într-unul din parcurile seniorale ale Angliei secolelor XVII – XVIII.

De la prima vedere, ne impresionează atmosfera și peisajul silvestru, având arbori seculari ce sugerează vechimea domeniului, în care sălășluiesc cerbi și se desfășoară acțiunea vânătorilor călări, însoțiți de numeroșii câini de urmărire. Aceștia, prin caracteristicile redate, aparțin rasei *blound-hound* de talie mare și nu pot fi confundați cu alt rase selecționate, cu aspecte morfo-anatomice diferite.

Privind cu atenție panorama peisajului, remarcăm atitudinile călăreților, echipați cu o vestimentație adecvată sportului preferat, al cavalcadei cu obstacole, culoarea roșie a redingotei fiind anume aleasă pentru a fi vizibilă în frunzișul verde al pădurii, în cazul unor accidente inprevizibile (căderi de pe cal în locuri acoperite).

Dacă rasa câinilor însoțitori este certă, nici cea a cailor nu este redată mai prejos, trădând linia și silueta inconfundabilă a pur sângelui englezesc, vestit încă din secolele XVII-XVIII, cât și în prezent.

Oricum, asemenea vânători, pline de neprevăzut, generau pasiuni și riscuri și nu reprezentau o joacă, nici nu erau practicate de neinițiați. Abilitatea echitației era însușită încă din tinerețe și exersată îndelung, pentru a fi capabili să rămână în șa la trecerea obstacolelor de tot felul în urmărirea vânatului.

Cu toate aceste experimente, nu de puține ori căzăturile erau inevitabile, iar urmările uneori tragice. În cele mai fericite cazuri, „ghinioniștii" se alegeau doar cu contuzii ce se vindecau după o vreme, fără a rămâne cu infirmități.

Am redat succinct impresiile ce mi le sugerează această litografie ori de câte ori o privesc și care mă invită să particip mental la acea *vânătoare par-force*, alături de tagma vânătorilor pasionați.

Imaginea fiind elocventă, lipsesc doar sonoritățile alaiului canin ce însoțesc bucuria plecării spre aventura vânătorii. VPR

Pe valea Sighiștelului

Profesor ILARION LAZEA

Canicula de astă vară m-a scos din oraș cu gândul la un loc mai răcoros și cât mai aproape de orașul Beiuș. Nimic mai potrivit decât valea Sighiștelului, cu peșteri carstice, pârâul și pădurile de fag ce alcătuiesc un colț de rai în munții Apuseni.

„Una și fuga”, ca la jocurile de la grădiniță, mă urc în mașină și trec în viteză prin orașul Ștei, fără să mă opresc în fața casei memoriale a lui Miron Pompiliu, din cauza căldurii care îți taie respirația. Ajuns în comuna Câmpeni, citesc mare „Spre satul Sighiștel”, o iau la stânga pe drumul ce duce în sat, ultima așezare umană de la poalele apusenilor în această zonă. Las mașina în sat și o iau pe jos, pe valea ce duce la peșterile formate în mii de ani în această parte a munților. În treacăt amintesc de minunata peșteră de la Meziad si peștera Ursilor din Chișcău, care a servit într-un timp foarte îndepărtat drept loc de adăpost pentru ursul de peșteră, dispărut în urma ultimei glaciațiuni care s-a instalat și în aceste locuri din Europa.

Găsesc tot ce am căutat, liniște, aer curat, răcoare, un pârâu cu apă de cristal, din care îți vine să îți potolești setea pe vremea asta toridă. O gaiță comunică locuitorilor pădurii că a venit un străin pe aceste locuri. Încerc să mă apropii de ea, dar în zadar. Ea, una și bună, țipă pe limba ei în trilurile caracteristice. Merg încet în amonte printre bolovanii pârâului, oprindu-mă de câteva ori la umbra deasă a pădurii.

Mă apropii de frumoasa cascadă, deschisă în roca de calcar de cine știe când… Deodată, ce-mi văd ochii? În ochiul de cristal format la poalele cascadei, șase rațe mici (*Anas Crecca*) pluteau nestingherite pe apă. Probabil că nu mă văzuseră, nu și-au luat zborul și își vedeau liniștite de trabă. Mă transform într-o statuie nemișcată pentru a nu le deranja și gândesc: „Ce caută rățuștele aici, în inima codrilor…?” După o vreme de liniște și meditație, se aude un clopot care anunță sosirea unor vite. Doi copii mânau vacile la pârâu să le adape, după ce păscuseră iarba grasă și sănătoasă, nepoluată de mașini și alte obiective industriale. Copiii au mânat vitele spre bulboanele cascadei, așa că rățuștele și-au luat zborul. Le urmăsesc cum se îndreaptă spre pădure, spre munte. Intru în vorbă cu băieții care îmi mărturisesc că, de când au venit ei cu vitele la păscut, aceste rățuște vin zilnic să-și facă siesta în valea Sighiștelului. Cum au ajuns aceste rățuște pe valea unui pârâu din inima muntelui? Poate datorită frigului și a zăpezii abundente din iarna ce s-a abătut peste depresiunea Beiușului. Pe valea Crișului Negru și pe văile afluenților Crișului, au migrat foarte multe rațe comparativ cu anii anteriori. Sigur fenomenul este cunoscut, rațele migrază în pârâurile afluente Crișului. Aflând aici liniște și hrană, nu s-au mai întors în locurile de unde au venit. În natură, de-a lungul timpului, popularea cu unele specii de păsări sau mamifere se face prin expansiune, determinată de diferiți factori, cel mai frecvent liniștea, hrana, condițiile bune de adăpost, etc.

Mă îndrept spre peștera Corbeasca, unde voi găsi răcoare și multă liniște. Cu multă dragoste și aducere aminte, voi păstra în memorie clipele petrecute în compania minunatelor rățuște și a zonei pe care nu știu a câta oară o vizitasem singur, iar alte dăți cu elevii Cercului de biologie al școlilor din Beiuș. VPR

A 60-a Adunare Generală CIC, prilej de analiză și strategii

VALERIU BOLGIU

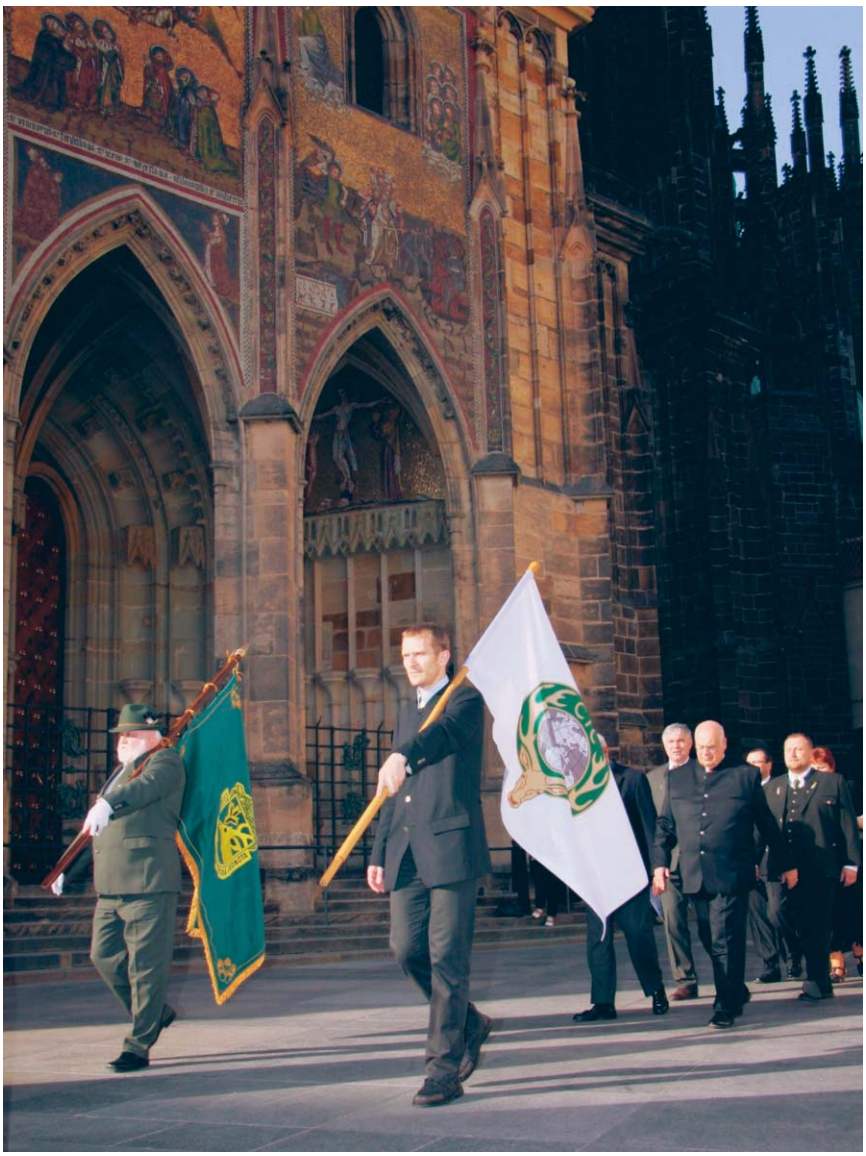

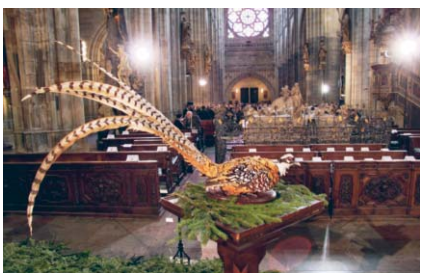

Organizată sub deviza „VÂNĂTOAREA: CONSERVAREA NATURII – CHEIA PATRIMONIULUI MONDIAL”, a 60-a Adunare Generală CIC s-a desfășurat în acest an, în perioada 26-30 aprilie 2013, sub o formă originală.

Găzduită succesiv de trei capitale europene, Praga, Bratislava și Budapesta, reuniunea delegațiilor naționale a fost un excelent prilej de recunoaștere a rolului jucat de fiecare membru de-a lungul timpului în consolidarea rolului vânătorii, ca activitate de conservare a naturii și a vânătorilor ca susținători ai acesteia. În primele două capitale, în perioada 26-30 aprilie 2013, au avut loc ședințele de Consiliu CIC, iar ședința inaugurală, găzduită de Parlamentul Ungar a consfințit deschiderea lucrărilor celei de-a 60-a Adunări Generale CIC, desfășurate in 28-30 aprilie 2013.

Lucrările celor trei Divizii ale CIC-ului s-au derulat activ prin prezentarea rezultatelor ultimului an și prin strategiile de lucru ale următorului interval de timp. O premieră a fost reprezentată de **Grupul Artemis** al doamnelor vânător, care și-au expus rolul pe care îl au în educarea tinerilor și copiilor pentru cunoașterea tainelor naturii.

După trei zile fructuoase, bogate în contacte, atât la nivelul delegațiilor naționale cât și al celor personale, închiderea lucrărilor acestei Adunări Generale jubiliare a reliefat rolul CIC în strategiile și politicile de conservare a mediului sălbatic, al protecției vânatului și respectării tradițiilor locale în exercitarea și practicarea vânătorii. Ultima decizie a fost aceea că următoarea Adunare Generală CIC să fie găzduită de către Italia, în aprilie 2014. VPR

noutăți de prin magazine

ARROW INTERNATIONAL

Costum Browning Featherweight

Costum de vânătoare, extrem de ușor, gândit pentru o vânătoare activă și pentru protecție în cazul schimbărilor de vreme. Gluga este detașabilă, costumul are aplicații din material elastic pe coate, pe umeri și pe genunchi. Buzunarele sunt mari, cu clip magnetic și sunt poziționate ergonomic. Costumul este căptușit cu membrana *Pre-Vent™*, *waterlight, windproof* și *breathable* – protecție de vânt și respirabilă. VPR

ARROW INTERNATIONAL

Cizmele Le Chameau

Cizme foarte elegante, confecționate din material dual, carâmbul din piele întoarsă și cizma din cauciuc. Cizmele au fermoar lateral și clin pentru ușurință la echipare. Fabricate din piele naturală, moale și cauciuc natural, cizmele au căptușeala dublată cu o membrană rezistentă și comfortabilă. Talpa *Monoflex Sole* este ușoară și este concepută pentru absorbția șocurilor. VPR

ARROW INTERNATIONAL

Lunetele Duralyt

Seria de lunete Duralyt reprezintă clasa de pornire de la Carl Zeiss. Aducând în prim plan optica inovatoare la accesoriile pentru vânătoare, lunetele Duralyt beneficiază de calitatea produselor Made in Germany, fără compromisuri. Construcția solidă, tubul de 30 mm, fiabilitatea și designul frapant, sunt însoțite de claritatea imaginii si transmisia optimă a luminii pentru clasa în care se încadrează. Toate aceste caracteristici se regăsesc în cele șase modele Duralyt, cu și fără iluminare, care oferă optica de încredere pentru a întâmpina o gamă largă de situații ce se ivesc în teren. VPR

iunie

Pescuit cu muscă artificială **29**
Pescuit la crap **30**
Pescuit la răpitor **32**
Pescuit la Marea Neagră **34**
Accesorii de pescuit **37**
Pescuit de sezon **38**

PESCUIT

FOTOGRAFIE: ALIN CODRU MANU

CE PESCUIM
IUNIE

Începând cu data de 23 mai, pentru apele care constituie frontieră de stat și cu 7 iunie, pentru celelalte ape, colinare și de șes, prohibiția pescuitului pentru anul 2013 s-a încheiat. Uraaa!!!

Atât peștii, cât și pescarii, își reîncep activitatea specifică.

Cu excepția zonelor și a speciilor strict protejate, pescuitul se poate practica în lacuri, heleștee și râuri, la șes, în zona colinară și la munte.

Prin Ordinul nr. 578/08.04.2013 se modifică Art. 5 alin.5 al Ordinului de prohibiție, în sensul că speciile marine de pești, altele decât cele prevăzute la alin. (2) și (3) – care se referă la rechin, sturioni, delfin, calcan și guvide în luna mai – sunt premise la pescuit tot timpul anului.

Cu respectarea orientativă a solunarelor și o informare prealabilă asupra condițiilor specifice zonei în care doriți să pescuiți, veți obține rezultate bune la toate speciile de pești, pașnici sau răpitori.

„Forumiștii”

N. STORESCU

După o perioadă de lungă autocenzură responsabilă în privința vorbelor spuse și scrise, ne-a surprins, categoric nepregătiți din punct de vedere legal și moral, libertatea deplină la cuvânt și proprie opinie de după 1990. Și tehnica modernă de comunicare, mai ales sub protecția pseudonimelor, care pare să fi captivat atenția unei anumite componente a societății, în special a celei mai puțin ocupată și cu vizibile înclinații native spre pălăvrăgeală, bârfă și autobăgare în seamă.

Din acest motiv, ne găsim acum în situația dezagreabilă de a fi obligați să acceptăm orice fel de discuții publice, afirmații și acuzații trăsnite, făcute în necunoștință de cauză sau în mod evident tendențios, fără nici o teamă de tragere la răspundere. Și în situația de a accepta calomnii grave și de a asista nevolnici la răspândirea a tot felul de acuze mârșave, proliferate în interesul unor cauze și scopuri oculte, de manipulare interesată a „prostimii”.

Așadar, libertatea la cuvânt și la proprie opinie rău înțelese și tehnica modernă de comunicare au și asemenea fațete nedorite, nu doar părțile lor bune. Din cauza insuficientei educații, lipsei de moralitate și iresponsabilității unor anonimi.

Iertați-mi franchețea, dar m-aș percepe confuz și nedrept dacă m-aș exprima mai puțin direct când vine vorba despre astfel de situații. De aceea, voi continua pe același ton puțin diplomatic.

Nu sunt „forumist”, însă urmăresc, de foarte multe ori dezgustat, opiniile de pe forumurile vânătorești și halieutice. Din păcate, pălăvrăgeala în necunoștință de cauză, expresiile teribiliste și cuvintele triviale care abundă, reprezintă o trăsătură izbitoare a dezbaterilor purtate, caracterizând, cum nu se poate mai realist, proasta creștere și insuficienta instruire, precum și lipsa de moralitate a prea multora dintre interlocutorii anonimi, ascunși în spatele pseudonimelor. Și, în egală măsură, a administratorilor, băgați în față, ai site-urilor, care cenzurează cu certitudine postările, în sensul dorinței proprietarilor (de manipulare), ascunși la rândul lor și protejați de răspundere în dosul celor dintâi (administratorilor).

Desigur că, dacă încercăm să înțelegem cui servesc unele dintre dezbaterile la care facem referire, putem intui și cine se ascunde în spatele acestora și a site-urilor la care facem referire (braconieri, politruci, pușcăriabili etc.), precum și scopurile imorale și potrivnice interesului general, pe care unii le urmăresc.

O documentare elementară a „forumiștilor” în problemele dezbătute și dezbaterile purtate pe un ton cât de cât civilizat ar putea determina luarea lor în considerare și capacitarea persoanelor instruite și responsabile în astfel de dialoguri, care pot deveni cu adevărat utile. Inclusiv a vânătorilor și pescarilor sportivi care se respectă, cu certificate medicale la zi, organizați potrivit propriei voințe în asociații neguvernamentale, responsabile de ocrotirea și îngrijirea vânatului și peștelui din habitatele naturale, nu doar de împușcarea sau schilodirea vânatului și de pescuitul de subzistență, pe unde pot, când vor și cum se pricep. Așa cum stau lucrurile însă, vânătorii și pescarii sportivi de omenie, care-și respectă tagma din care fac parte, nu se amestecă. Pentru că *„nu te poți pune cu prostul fiindcă riști să rămâi la fel”,* după cum repetă, precum papagalul, administratorul/proprietarul unui site gazdă al dezbaterilor vânătorești.

„Forumiștii” trebuie să fie convinși că, datorită nivelului execrabil al discuțiilor colportate pe forumuri, în necunoștință crasă de situație, al expresiilor triviale uzitate frecvent și al cuvintelor obscene prea des folosite, riscă să fie catalogați, la grămadă și pe bună dreptate, drept pleavă a societății onorabile a vânătorilor și pescarilor sportivi. A societății în rândurile cărora au fost primiți prea ușor și de prea multe ori pe ușa din spate. Și mai riscă să fie definitiv excluși, la propriu sau doar la figurat, din tagma acestora. Tagmă mai greu de manipulat spre haos, prin astfel de tertipuri mizere, decât alte categorii de concetățeni. Un haos ce pare să convină pe moment numai braconierilor, vânătorilor și pescarilor independenți de toți și toate (de asociații gestionare de fonduri cinegetice, de zone de pescuit recreativ-sportiv și de reglementări în materie) și unor „forumiști”, care-și pot da cu părerea ca să se simtă (și ei) importanți și luați (de ei) în seamă, neînțelegând (unii) sau înțelegând foarte bine (alții) ce fac.

Numai că toți vânătorii și pescarii sportivi - corecți, independenți, braconieri sau „forumiști” - și celelalte categorii de persoane preocupate de vânat și pește, precum și de vânătoare și pescuit sportiv, trebuie să realizeze că ostilitatea, confuzia și haosul instaurate prin astfel de procedee moderne, dar nedemne, nu servesc decât temporar „băieților deștepți”, cu dare de mână. Pe termen lung nu pot conveni însă nimănui. Deoarece confuzia, haosul și ostilitatea în domeniul activității noastre comune, nu poate duce decât la împuținarea vânatului și peștelui și, implicit, la pierderea obiectului activității tuturor. Inclusiv al funcționarilor publici responsabili în materie, care par să achieseze sau să stimuleze ideile „forumiștilor”.

Oare acest final îl doresc „forumiștii” vânători, pescari sportivi, precum și cei ascunși în spatele lor? VPR

Agenda competițională internațională

MUGUREL IONESCU

În perioada 25 - 28 aprilie au avut loc, la Lisabona, lucrările celui de-al 34-lea Congres ordinar și de alegeri al Confederației Internaționale de Pescuit Sportiv (C.I.P.S.). În calitate de membră C.I.P.S. din anul 1957, A.G.V.P.S. din România, singura organizație națională a pescarilor sportivi recunoscută interenațional, a fost invitată să participe, prin adresa Secretariatului General din 22 octombrie 2012.

În temeiul atributelor prevăzute în statut și pe baza mandatului primit, dl. Teodor Bentu, Vicepreședinte al A.G.V.P.S. în ceea ce privește pescuitul sportiv, a fost delegat penru a reprezenta A.G.V.P.S. și pentru a-și depune candidatura pentru una dintre funcțiile de conducere, tehnică sau economică, a C.I.P.S.

Lucrările Congresului, în plen și pe secțiuni, în cadrul federațiilor constitutive, s-au desfășurat pe baza rapoartelor și a documentelor puse la dispoziție de secretariatele generale fiecărui reprezentant al națiunilor participante. În cadrul F.I.P.S.-e.d., o dezbatere intensă a avut loc în legătură cu atribuirea drepturilor de organizare a campionatelor mondiale, unde concurența pentru aprobarea nominalizărilor este foarte mare. Campionatele mondiale de pescuit sportiv, prin valețele lor economice și de promovare a tradițiilor naționale pe care le generează, au devenit obiective importante pentru națiunile membre, care candidează în fiecare an pentru a obține cât mai multe nominalizări pentru astfel de evenimente.

Un obiectiv major al Congresului l-a constituit alegerile pentru noul mandat al Prezidiului C.I.P.S., precum și alegerile pentru noile mandate ale Comitetelor Directoare ale federațiilor constitutive, respectiv F.I.P.S.-e.d. (staționar), F.I.P.S. Mouche (muscă artificială), F.I.P.S. Mer (mare).

Obiectivele delegatului A.G.V.P.S. au fost foarte clare și foarte bine fundamentate și prezentate. Astfel, dl. Vicepreședinte Teodor Bentu a fost ales membru al Comisiei verificatorilor de conturi (Comisia de cenzori), a obținut, în cadrul Adunării Generale F.I.P.S.-e.d., alocarea dreptului de organizare, pentru A.G.V.P.S. din România, al celui de-al 16-lea Campionat Mondial de Pescuit la Crap în anul 2014 și a consolidat poziția, deja recunoscută și respectată, a A.G.V.P.S. în cadrul C.I.P.S. și al federațiilor care o formează.

În concluzie, prin activitatea desfășurată, prin relațiile și dialogurile purtate la toate nivelele de reprezentare din cadrul C.I.P.S. și al federațiilor care o formează, s-a consolidat imaginea A.G.V.P.S., de organizație puternică, caracterizată prin seriozitate și angajare în dezvoltarea și promovarea pescuitului sportiv național și a imaginii României în lume. VPR

Actualizarea regulamentelor F.I.P.S.-e.d. 2013

MUGUREL IONESCU

În cursul lunii aprilie am fost înștiințați, de Secretariatul General F.I.P.S.-e.d., despre definitivarea actualizării regulamentelor de pescuit sportiv, pe discipline și categorii, pentru anul 2013, discutate și aprobate de Comitetul Director în ședința din 16-17 octombrie 2012.

Actualizările anuale se fac ca urmare a observațiilor transmise de reprezentanții Comisiei Tehnice F.I.P.S. –e.d., prezenți la diversele campionate mondiale patronate de aceasta și se decid în cadrul ședinței Comitetului Director, programată la sfârșitul fiecărui an competițional.

Reamintim cu această ocazie ampioarea pe care aluat-o pescuitul sportiv competițional în cadrul F.I.P.S.-e.d., prin diversificarea probelor și a categoriilor. Astfel, această federație organizează campionate mondiale și internaționale pentru 14 discipline și categorii:

- pescuit staționar, cu categoriile TINERET (-U 14; -U 18; -U 23), SENIOARE, CLUBURI, NAȚIUNI, EUROPEAN, VETERANI, PERSOANE CU HANDICAP;
- pescuit la răpitori - SPINNING - din barcă, de pe mal și la black-bass (biban american);
- pescuit la crap;
- pescuit la feeder (năditor)
- pescuit la păstrăv cu momeli natural (în alte țări, care au știut să-l protejeze, este permis!);
- pescuit pe gheață (la copcă).

Actulizarea regulamentelor au ca scop înlăturarea unor deficiențe constatate în desfășurarea competițiilor din anul respectiv și ridicarea nivelului de performanță fără afectarea fondului piscicol, a faunei acvatice și a mediului.

Vă prezentăm în continuare câteva dintre cele mai importante completări aduse Regulamentului oficial F.I.P.S.-e.d. pentru probele imternaționale ale campionatelor NAȚIUNI, CLUBURI, SENIOARE, TINERET (- U14; - U 18; - U 23) și VETERANI:

Art. 2 …în componența echipelor naționale va fi admis **un sigur concurent de altă naționalitate,** care va îndeplini anumite condiții;

Art. 4 …lățimea minimă a parcursului trebuie să fie **de 40 m**;

…o eventuală repopulare va trebui supusă aprobării Comisiei Tehnice F.I.P.S.-e.d.; în orice caz, repopularea va trebui făcută cu **cel puțin 2 luni** înaintea copetiției;

Art. 11 …c) utilizarea unui juvelnic cu lungimea mai mică **de 3,50 m**, pe durata ambelor manșe, se va sancționa cu cartonaș galben și se va contabiliza;

Art.12 a) Utilizarea de pelete, boilisuri sau alte nade și momeli preparate prin presare (aglomerare de particulue) **este interzisă** pentru năDire sau cârlig. VPR

(va urma)

Păstrăvii lui Trandafir

TITUS PINTEA

Recent luându-mi varga și mușchetele, mânat de tainice resorturi, am făcut un periplu pe Drăgan și Valea Iadului.

Așadar într-o însorită zi de joi, când așa zișii turiști sunt la lucru, ajung în Remeți, unde încerc să-mi achit taxa. Dar, aiurea, la Ocol ușii ferecate, deși s-ar părea că-i zi de lucru, dar să nu calc legea, amân partida pentru dupa amiază, când revin din țara ursilor.

Așa că dau bice cailor putere și, sus în tăria muntelui, fac un popas și mă bucur de aerul pur. Plec apoi devale pe Iad unde, la început de amurg, îmi întind șnurul cu un tandem de muște deja consacrat, o potârniche închisă la capat de forfac și o potârniche deschisă la săltătoare, și încep pescuitul aval de comună. În zona podului am un atac viguros, iar în plasa minciogului poposește, obosit, un minunat fântânel, ce s-a predat după clipe plăcute de drill vioi. Constat acum că în spate am admirator, nimeni altul decat omul cu țidula, pe care o achit și pescuiesc parcă mai ușurat. Primesc sfatul că în șuvoiul de sus mai sunt ceva pești viguroși, așadar urc vreo jumătate de kilometru, și lansez sub un mal stâncos, de unde scot doi curcubei ce au sărit la cele două muște, împărțindu-și frățește prada, așa că o rară dublură îmi pune la grea încercare sensibila vargă, care-mi obosește parcă singură peștii vânjoși.

Ceva mai sus mai iau unul minunat. Din spatele meu, pădurarul, urcând șoseaua paralelă cu valea, zice puțin contrariat: „De ce nu vă duceți macar un pește, c-am văzut ca i-ați țâpat îndărăt în apa?" Zic „Mai trebuie și pentru vară!". Știam că-n sărăcita vale a Iadului, curcubeii, fântânelul, lipanii și indigenii, au crescut în ograda lui Brade Trandafir care, din dragostea ce-o poartă de decenii acestei văi, a lansat din proprie avuție peștii crescuți în păstrăvăria din deal. Nu am mai cunoscut alți silvici care, în cel mai dezinteresat mod să facă ceva pentru mama natură…

Seara coboară ușor pe vale și am senzația că cineva întinde o uriașă perdea de negură. Îmi strâng varga și sculele, în timp ce o codobatură neastâmpărată vine la o întindere de braț, săltând din coadă, șiind parcă despre omul ce șade pe colțul de piatră că e prieten. În acele clipe, privind valea, brazii, stânca încărcată de lichenii seculari, l-am înțeles mai bine pe Trandafir, și știu că tot ce l-a înconjurat din dărnicia CREAȚIEI, a fost și este o parte a sufletului său, a însăși existenței sale, de om al naturii, a crezului și omeniei. Mai târziu, ajuns în nebunia murdară a orașului, mă primește o lume străină, ce-și calcă în picioare propriul viitor…! VPR

Digestia crapului și preferințele sale

ALIN ȘTEF

Mulți pescari au observat de-a lungul timpului, datorită filmărilor subacvatice, cum crapii scuipă momeala cu aceeași ușurință cu care o și aspiră. Crapul este un pește inteligent, cu memorie, spunându-se că are capacitatea de a-și da seama de ceea ce nu este comestibil. El poate refuza o nadă pentru că își poate aminti de o anume aromă sau ingredient care se asociază cu momentul în care a fost înțepat.

Crapii cresc foarte repede în zonele în care apa este mereu caldă și bogată în hrană. Ei pot crește cu aproximativ 0,9 kg într-un an, capacitate pe care o menține de-a lungul timpului. Crapul chinezesc poate mânca zilniz o cantitate de hrană de până la 40% din greutatea sa corporală. „Tenii" pot mânca zilnic echivalentul greutății lor, transformat în iarbă. În Marea Britanie, majoritatea bălților au apa prea rece pentru a favoriza creșterea crapilor la capacitatea lor maximă.

Ce preferă crapul?

La rândul lor, crapii au zilnic nevoie de vitamine, minerale, proteine, aminoacizi, carbohidrați, uleiuri și fibre. Ei pot mirosi aminoacizii emiși de larvele de chironomide, raci sau plante acvatice. Extractul de scoică cu buza verde, extractul de varec , extractul de ficat și melasa conțin zaharoză și aminoacizi pe care crapii sunt „învățați" să-i recunoască, pentru că au valoare nutritivă. Unii pescari folosesc și alune (cum sunt alunele tigrate). În timp ce alunele conțin lipide, zaharuri și aminoacizi, acestea nu imită hrana naturală care îi este oferită crapului.

Crapii pot găsi multe tipuri de nade ca fiind atractive. Ei iubesc boiliesurile, pâinea veche de câteva zile (cea care se usucă și prinde crustă), nada bazată pe carne, porumbul, aromele de fructe (ingrediente ce conțin și vitamina C), brânza mucegăită, făinurile de pește, făina de soia, lactalbumina, caseina de cheag, robin red-ul, cânepa și făina de alge uscate. Cele mai bune ingrediente sunt cele care emit mirosuri cunoscute de crapi, sau care conțin altele ce le imită. Atunci când un boilies nu reușește să-i atragă, o va face porumbul artificial, el putând asimila orice fel de aromă dacă este de bună calitate.

Cum digeră crapii mâncarea?

Pentru a ne da seama cum unele nade sunt mai eficiente pentru crap decât altele, trebuie să înțelegem cum funcționează sistemul digestiv al acestuia. Aparatul digestiv începe cu cavitatea bucală, care este căptușită cu o membrană pliată, cu margini aspre. Organul palatinal, special pentru încercarea hranei, se află în cerul gurii și are numeroase celule gustative ce se găsesc până la esofag. Crapul prinde mâncarea, aspirând apa în același timp. Ceea ce simte și recunoaște drept mâncare, trece direct în esofag, iar ceea ce ia drept obiect necunoscut (în cazul nostru cârligul), este eliminat. Atenție! Crapul nu simte practic gustul, ci percepe doar un stimul chimic.

Aproximativ 97% din mâncarea ingerată de crap este eliminată din corp. Spre deosebire de alte animale, crapii nu au stomac. Procesul digestiv are loc în intenstin, care este de două ori mai mare decât corpul său. Diferite enzime sunt secretate de pancreas de-a lungul intenstinului. Tripsina si chimotripsina

sunt folosite pentru a descompune proteinele. Acest „sistem” funcționează cel mai bine în cazul în care acesta este „aprovizionat” constant. Acesta este motivul pentru care crapii caută încontinuu de mâncare. Pescarii ar trebui să ia aminte și să folosească drept avantaj dorința continuă de hrănire a crapului, oferindu-i nadă în porții mici, dar dese.

Din păcate, digestia crapilor este deficitară. Ei pot mânca pâine și porumb dulce, dar le este foarte greu sa le digere, mai ales dacă acestea sunt uscate. Fibrele, în especial ierburile și lucerna, sunt importante pentru că permit intestinului să se afle mereu în „mișcare”. Viermii și larvele sunt parțial digerați și păstrează intestinul activ și sănătos. De asemenea, crapii vor ingera nămol și alte detritus-uri nedigerabile pe care le găsesc, putând astfel bneficia de o paletă mai largă de elemente de hrănire.

Sugestii în legătură cu nada folosită, în raport cu anotimpul

Având o bază de informații despre digestia și modul de hrănire a crapilor, cea mai rapida variantă de nadă pe care am putea-o sugera ar fi o nadă aromată și ușor de digerat. Există însă

și excepții care întăresc regula. Nu trebuie să uitați că nada cu care prindeți pe un lac s-ar putea ca în altă parte sau altă zi să nu dea rezultate. Scuze pot fi multe, iar printre ele se poate număra și anotimpul în care pescuiți. Pescarii ce-și prepară singuri nada folosesc, de obicei, ingrediente cât mai solubile pentru lunile din an în care temperatura apei nu trece de 7-8 grade Celsius. De-a lungul verii, când peștii sunt mult mai activi, este recomandat să folosim mult mai multă proteină în nadele noastre. Ca fapt divers, crapii mari, așa-zișii „dulapi”, au nevoie de mai puțină proteină decât ciortanii.

Alegerea ingredientelor introduse în nadă este practic necesară din cauza schimbărilor de temperatură ale apei, de-a lungul celor 4 anotimpuri. Totodată, în apă mică, pescarul ar trebui să

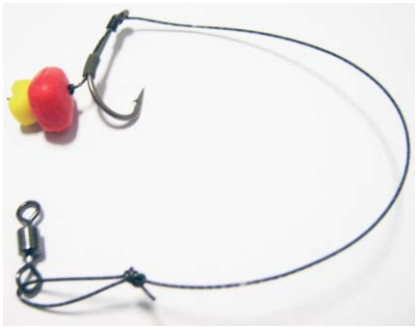

folosească nadă și cârlige mai mici. Adâncimea apei este foarte importantă atunci când vine vorba de localizarea crapilor în funcție de anotimpuri. O adâncime de 1,2-1,8 metri este excelentă primavara și pe ea trebuie insistat în aceste luni, aici apa încălzindu-se mai repede.

O altă situație este aceea când crapii, din diferite motive, nu se hrănesc. Prima tentație ar fi să nădiți mult. Primavara, de exemplu, eu prefer varianta, amintită mai sus, cu nadă puțină, dar oferită la intervale regulate Acest lucru îl puteti face foarte bine folosind momitoarele, reîmprospătând nada de pe ele odată la 30-45 de minute. Puteți de asemena să încercați și momeli cu flotabilitate, precum pop-up-urile, plasticele și monturile de tip snowman. Fir întins! VPR

PUBLICITATE

Bibaniada

SAU CUM SĂ PRINZI PEȘTE DUPĂ PEȘTE

ANDREI ZABET

Bibanul este, fără îndoială, peștele-școală al multor începători într-ale pescuitului la răpitor, dar rămâne și după aceea preferatul multor pescari de-a lungul vieții lor halieutice. Motivele sunt multiple, de la frumusețea acestui pește, la puterea și îndârjirea cu care luptă, raportate la dimensiunile sale și până la plăcerea de a-l prinde unul după altul, căci bibanul e un pește de... „gașcă”, care vânează în grup. Ca să nu mai pomenim multitudinea de năluci și tehnici prin care putem aborda fiecare „bibăneală”.

Cum și cu ce?

Putem prinde bibanul cu echipament de muscărit, la streamere sau muște de suprafață, cu plastice de tot felul, montate pe jiguri de mici dimensiuni și gramaje reduse, din categoria Ultra Light, cu năluci de reacție din categoria voblerelor cu barbetă sau a celor fără, dar vibratile, a lingurilor, a spinnerbaiturilor și multor altora. Totul este să încercați metode cât mai variate, pentru că bibanul este receptiv la o multitudine de prezentări, singura limită fiind propria voastră imaginație și încrederea în nălucile de la capătul firului.

Echiparea la distracție

Dacă doriți semnul de echivalență maximă între pescuitul bibanului și distracție, ecuația e musai să includă echipamentul din categoria de putere *Ultra Light*, adică o lansetă capabilă să lanseze între 1 și 5 sau 6 grame, o mulinetă de mici dimensiuni, dotată cu fir textil sau monofilament de diametre reduse. În ceea ce mă privește, am renunțat la echipamentul de spinning de mulți ani și folosesc exclusiv *baitcasting*-ul, de când cu proliferarea noului curent *Bait Finesse*, care a dus performanțele mulinetelor de baitcasting la egalitate cu cele de spinning, în plaja de gramaje *Ultra Light*... însă un ansamblu de spinning pentru biban poate fi achiziționat cu costurile relativ normale, în comparație cu o mulinetă dedicată de *Bait Finesse*, care se învârte în jurul unor sume mult mai mari.

Care sunt caracteristicile principale ale lansetei de bibăneală? Vârful cât mai flexibil, dacă se poate cu blector (grafit plin), capacitatea de a lansa greutăți cât mai mici și acțiunea - cea rapidă este de preferat pentru nălucile latente, însă o acțiune Regular sau Moderat Rapidă adaugă o versatilitate mai mare în prezentarea unei game cât mai extinse de năluci.

Firul este bine să fie cât mai subțire, dar diametrul acestuia depinde și de mediul în care pescuiți. Evident că, în zonele cu agățături frecvente și obstacole în apă, este de preferat un multifilament de 8 – 10 lbs., mai rezistent decât monofilamentele și, foarte important, mai subțire decât acestea din urmă. Personal, folosesc noul multifilament Sunline Momentum 4x4 de 10 livre care, la această rezistență, nu foarte mare, are un diametru extrem de redus, de aproximativ 0,16 mm.

NĂLUCILE MELE FAVORITE

Sunt, nu neapărat în această ordine, ci în funcție de preferințele bibanilor, de adâncimea apei și de structurile de pe substrat, plasticele moi de dimensiuni reduse, montate pe jiguri între 1,2 și 3 sau maxim 5 grame, cicadele Ecogear de 3,5 și 5 grame, voblerele de adâncime medie de genul lui Jackall Diving Chubby sau Jackall Squirrel 67 Suspending și nu în ultimul rând, spinnerbait-urile. O categorie aparte o constituie voblerele vibratile Jackall TN 50, dar pe acestea le folosesc doar când găsesc bibani de dimensiuni mai mari, pe ape mai adânci, toamna și spre finele ei.

Nălucile de succes

La început de vară, când bibanii sunt agresivi, cicadele au dat întotdeauna rezultate excelente, fie recuperate cu pauze pe substrat, fie aproape continuu, între ape. Atunci când bibanii sunt mai puțini activi și mai mofturoși, căci li se întâmplă până și lor să aibă perioade mai puțin faste, plasticele de dimensiuni „micro", cu o prezență discretă în apă, răspund perfect întrebării zilei „Bibanii sunt aici, dar nu mănâncă. Bun, și noi cum și cu ce îi prindem?".

Finețea prezentării este un factor decisiv în economia partidei, atunci când vreți să prindeți pește după pește, la fiecare lanseu. Odată ce ați dat de cârdul de biban, rămâneți în zonă căci, cu echipamentul și nălucile potrivite, distracția este garantată. VPR

Chefali la sfat de taină

MUGUREL IONESCU

Odată cu încetarea perioadei de prohibiție a pescuitului, apele naturale neamenajate au reintrat în circuitul halieutic tradițional. O atracție deosebită o reprezintă Marea Neagră, care prezintă, în această perioadă, fără mii de scăldători, sute de ambarcațiuni de agrement, și zeci de skijet-uri care să-i tulbure undele, condiții ideale pentru apropierea peștilor de plaje. De locurile cu apă mai puțin adâncă și mai liniștită, care se încălzește mai puternic la început de sezon estival, va profita și… chefalul!

Specie marină, dar care pătrunde și în lacurile litorale salmastre și chiar în cele dulci, chefalul trăiește în părțile calde și temperate ale celor trei mari oceane și în mările învecinate lor. În România îl întâlnim pe tot întinsul litoralului.

Majoritatea exemplarelor autohtone iernează pe coasta Bulgariei. Primăvara, cârdurile de chefali se îndreaptă spre nord și se apropie de țărmul nostrum la sfârșitul lunii aprilie și în mai. Ei sosesc, în număr mare, abia în iunie și se aglomerează în golfurile și lagunele cu apă liniștită, în curs de încălzire.

Dintre cele patru specii ale ordinului Mugiliformes, care trăiesc pe litoralul românesc, labanul, singhilul, osreinosul și platarina, vom prefera labanul, care poate ajunge la 65 cm și 3,5 kg.

Fiind un pescuit mai puțin obișnuit pentru pescarii „din țară”, este necesară o perioadă de pregătire practică, în care observarea directă se va completa cu trucurile „furate” dela localnici sau, în cele mai fericite cazuri, cu sfaturile acestora. Ne-am informat, am spionat, și suntem în măsură să vă prezentăm câteva… sfaturi pentru pescuitul, cu șanse, a chefalului!

Alegerea locului de pescuit

Se face, în primul rând, observând aglomerările de pescari localnici. Observațiile vor fi completate cu studierea configurației malurilor. Plajele pustii, fără curenți sau valuri semnificative, golfurile adânci sau structurile care înaintează cât mai mult în mare, diguri, anrocamente sau stabilopozi, oferă prima șansă pentru pescuitul propus.

Echipamentul de pescuit

Principala lui caracteristică trebuie să fie robustețea. Vergi cu acțiune de vârf, lungi de 4,20-4,80, echipate cu mulinete având capacitate mare de stocare a firului au, ca obiectiv principal, aruncarea la distanțe mari sau foarte mari, 80- 100 m, a monturilor. Nu sunt recomandate vergile destinate pescuitului la crap, datorită rigidității lor specifice, corespunzătoare dimensiunilor capurilor și sistemului de semnalizare a trăsăturilor. În cazul nostru, vârful trebuie să semnalizeze acțiunea unui pește de dimensiune medie și să nu-l facă să renunțe la momeală printr-o rezistență care să-i dea de bănuit

Linia de pescuit

Este specială, caracteristică acestui pescuit, formată dintr-un plumb de peste 50 g, prevăzut cu protuberanțe și două cârlige cadmiate, cu tijă lungă și curbură largă, atașate prin intermediul unor plutitoare viu colorate. Elementele componente sunt legate pe o „linie de forță”, constând dintr-un fir cu lungimea de 7- 10 m și diametrul de 0,40- 0,45 mm, legat în prelungirea firului de pe tambur. Acesta are ca scop preluarea șocurilor în momentul lansării și facilitarea obosirii și scoaterii peștilor. Forma plumbului are rolul de a împiedica rostogolirea liniei sub influența valurilor și curenților, iar plutitoarele asigură flotabilitatea și buna vizibilitate a momelii din cârlige.

Momeala folosită

Este, în exclusivitate, miriapodul marin *Nereis*, cunoscut sub numele popular de „râmă de mare”. Având în vedere dificultatea procurării lui, aveți două alternative. Cea simplă, dar costisitoare, prin achiziționarea dela localnici. Cea dificilă, căutându-l prin forțele proprii, pe platformele și

în golfurile cu apă liniștită din apropierea țărmului, unde trăiesc în sedimentele organice depuse sub stratul superficial de nisip.

Tehnica pescuitului

Se lansează montura cât mai puternic în larg, după încărcarea cârligelor, pe toată lungimea lor, fără a lăsa nici un capăt liber al momelii. Se așează varga pe un suport înalt, care să permită observarea mișcării vârfului când peștele trage, manifestată printr-un tremur sacadat, diferită față de cea lină și continuă, provocată de valuri sau curenți. Veți avea surpriza de a agăța și câte un stavrid. Nu veți regret, este la fel de gustos.

Reamintindu-vă ca dimensiunea minimă legală pentru reținerea chefalului este de 25cm și că pescuitul sportiv trebuie să fie o activitate protecționistă, cu păstrarea în condiții optime a capturilor legale și eliberarea celor subdimensionate, vă asigurăm că nu veți regreta încrederea acordată unui…sfetnic de taină! VPR

Brichete din chefal cu maioneză

Gastronomie pescărească

MAMA PAȘA

Pește marin, cu carnea albă și extrem de gustoasă, chefalul poate fi preparat după rețetele clasice, dar valoarea sa va crește dacă va fi pregătit după o rețetă specifică, precum cea care urmează.

Ingrediente: 2-3 chefali potriviți ca mărime- 25 cm/800 g, 250 ml vin alb sec, 150 ml ulei de măsline, 15 boabe de piper, 3 frunze de dafin, o lingură boia de ardei dulce, 10-15 măsline negre. **Pentru maioneză:** un ou, ¼ l ulei de floarea soarelui, 3 căței de usturoi. **Pentru ornat:** salată verde, pătrunjel verde, gogoșar sau ardei capia.

Preparare: se curăță peștii de solzi, se eviscerează și se filetează. Fileurile obținute se pudrează cu sare și se lasă 3 ore la rece, după care se scot, se clătesc și se așează în tava de la aragaz. Peste ele turnăm un amestec format din vin, ulei de măsline, boabele de piper, frunzele de dafin, boia de ardei și foarte puțină apă, până la acoperire. Se bagă în cuptor, la foc scăzut, timp de 30 de minute, după care se scot, se răcesc și se zvântă. În acest timp pregătim o maioneză clasică, la care adăugăm pasta rezultată

din zdrobirea usturoiului.

Servire: tăiem fileurile în bucăți, dimensionate astfel încât să ajungă pentru toată lumea, dar să mai rămână și pentru oaspeți, după care le așezăm pe vasul de prezentare, pe un suport din salată verde, înfipte într-o scobitoare împreună cu o măslină neagră „uriașă”, decorăm brichetele cu maioneza preparată special și le ornăm cu frunze de pătrunjel și felii de gogoșar sau ardei capia. Tradiționalul aligote îi va spori savoarea. Poftă bună! VPR

Valea Vișagului

MARIN GRUIA

Aurel Pașcalău este un adevărat localnic din satul Săcuieu. A copilarit în aceste locuri, pe aceste pâraie și le cunoaște toate cotloanele. De-a lungul drumului spre căsuța mea de vacanță, pe vechiul drum spre muntele Vlădeasa, el are casa părintească (acum nelocuită) și o parcelă de fâneață pe pârâul Ordincușa, astfel încât îl întâlnesc de multe ori la cosit sau la aranjatul fânului.

Cu timpul s-a înfiripat între noi o simpatie reciprocă, prilejuită în special de pasiunea noastră comună, pescuitul. Îmi povestește adeseori despre lucruri aproape incredibile legate de abundența peștilor în aceste pâraie în trecutul mai îndepărtat. Din păcate, acum au rămas tare puțini pești, câteva mrene de munte, iar vara cleni care urcă din Criș. Fiind de obicei ocupat cu treburile gospodărești, îmi vinde câte un pont legat de cam pe unde aș putea încerca, cu undița, în condițiile momentului respectiv.

Odată mi-a spus că pe valea Vișagului sunt două mrene frumușele și mi-a spus și unde. M-am dus și într-adevăr, le-am prins cu greieri, exact în acele locuri. De data aceasta, după ce m-am plâns că n-am prins nimic de câteva zile, după un moment de ezitare, mi-a spus că tot pe valea Vișagului există un colț de piatră care iese exact din mijlocul firului de apă, fără nimic interesant din punct de vedere pescăresc, dar sub stâncă este o groapă, un cotlon adânc în care poți să-ți bagi mâna până la umăr. Acolo, de-a lungul timpului, el a prins cleni tare frumoși și crede că și acum, pe canicula asta, trebuie să fie ascuns (tupit, cum spune el) unul mare. L-am ascultat și acum.

Am găsit până la urmă locul cu pricina, am pus în cârlig un cosaș - țăpoi, cum zic localnicii, mare și gras și am încercat să-l las sub colțul de stâncă. Dar apa nu stătea deloc ci fugea rapid și înspumat într-un șuvoi mic, dar puternic și-mi ducea imediat momeala la vale. M-am tot gândit cum să fac să ajungă cosașul în cotlon. Am revenit cu o montură fără plută, doar cu un plumb mare, găurit astfel încât firul de nylon să poată culisa ușor. Am lăsat cu atenție plumbul chiar la baza pietrei și s-a așezat bine, dar momeala ușoară era scoasă la vale de șuvoi. Atunci mi-am tăiat o crăcană dintr-un alun cu care am sprijinit plumbul și l-am introdus cu grijă, împreună cu cosașul, sub stâncă, în cotlon, cam o jumătate de metru.

Apoi am așteptat un timp și neobservând nici o mișcare, am scos cu emoție undița. Nimic. Am repetat operațiile de mai multe ori, tot fără succes. A doua zi, l-am căutat pe Aurel pe tarlaua lui și i-am povestit totul. Mi-a spus

să mai înerc, dar înainte de a mă apropia de loc, să fiu foarte precaut, să nu tropăi și să introduc crăcana foarte lent și cu băgare de seamă, să stau apoi nemișcat cel puțin un sfert de oră înainte de a scoate undița. Mi-a mai spus că cel mai bine ar fi să aștept până vine o vreme cu ploaie, când apa crește și începe să se murdărească puțin, iar în cârlig să pun un scorobete sau o râmă albă din mal. Dar cum nu era nici un semn de ploaie, în aceeași după amiază m-am dus din nou.

Am fost foarte precaut, am stat apoi cuminte vreo douăzeci de minute, după care am scos undița cu o ușoară smucitură și speranță nemărturisită. Și speranța s-a adeverit, smucituri puternice m-au făcut să sar în picioare cu gândul de a încerca să scot peștele ferm, dar fără să-l forțez. Dar imediat am simțit că firul s-a agățat în ceva rădăliii din cotlon. Simțem slab că peștele este încă pe fir. Am lăsat firul moale și liber, m-am dezbrăcat și am intrat în apă, cu firul în mână. Apa era călduță și m-am apropiat încet, încet de stâncă. Mi-am introdus brațul în cotlon și, în vegetația de acolo, am atins peștele care s-a zbătut brusc și firul s-a rupt…. După cum mi s-a părut la atingere era un clean alunecos de aproape un kilogram!

Revenit la Cluj, m-am tot gândit cam cum aș putea să reiau acțiunea cu șanse mai mari de reușită. Dar, după aproximativ trei săptămâni, când m-am reîntors pe Valea Vișagului, am constatat cu amărăciune că drumul Vișagului a fost reamenajat și lărgit, iar buldozerele au răsturnat spre pârâu tone de pământ și bolovani, vegetație și copaci, prăvălindu-i peste apă. Un adevarat dezastru. A fost afectat și locul cu pricina, așa că mica mea aventură pescărească s-a încheiat aici. VPR

Mici accesorii necesare în pescuitul la spinning

DORU DINEA

Pe lângă sculele de pescuit strict necesare pentru prinderea unor anumite specii de pești, de un real folos sunt și micile accesorii aferente stilului de pescuit pe care îl practicăm. Aceste accesorii nu ocupă mult loc în bagajul nostru și nici nu necesită o investiție prea costisitoare.

Pentru pescuitul la spinning am ales să vă prezint, din punctul meu de vedere, cele mai de folos accesorii care nu sunt legate de alcătuirea liniei de pescuit.

Cleștele cu vârful curbat este foarte util pentru a extrage ancora sau cârligul din gura peștilor răpitori dar din pacate, uneori, și din mîna noastră, atunci când nu suntem atenți. Ne mai este de folos pentru a îndrepta ochetul din față al unui vobler pentru ca acesta să evolueze corect prin apă. În unele cazuri, după prinderea unui pește mare sau agățarea într-un obstacol, este posibil ca acest ochet să se îndoaie spre dreapta sau stânga fapt ce determină evoluția pe o parte a nălucii. Tot cleștele ne ajută să aducem la forma inițială ancorele sau cârligele nălucilor când acestea sau desdoit.

Dezagățătorul se poate confecționa de orice pescar din sfoară subțire cu diametrul de 2-3 mm și cu lungimea de aproximativ 15 m, câțiva plumbi de 20-30 gr. bucata, minim 7-8 ancore mai mari și câteva inele despicate. Se atârnă pe fir una din ancore pe două din cele trei picioruțe și se coboară dezagățătorul încet, către nalucă, când aceasta e agățată, dând drumul încet la sfoară din mână. În tot acest timp, cu cealaltă mână, vom ține lanseta orientată cu vârful în sus pentru ca partea cu ancore și plumbi a dezagățătorului să poată să coboare până la năluca și obstacolul în care este prinsă, după care tragem de sfoară pentru a reuși să dezagățăm năluca sau chiar, dacă se poate, să aducem la mal obstacolul cu tot cu nalucă. În felul acesta eu am reușit să salvez multe năluci în cazurile când sau agățat în obstacole nu foarte departe de mal. Este un accesoriu foarte important pentru că ne poate salva multe năluci, mai ales că prețul acestora a crescut foarte mult.

Foarfeca pentru firele monofilament sau textile, este utilă și în cazurile când ni s-au agățat în haine vreo ancoră sau cârlig.

O bucată mică de piatră abrazivă folosește pentru ascuțirea cârligelor sau ancorelor; de multe ori, după o folosință îndelungată sau din cauza agățărilor prin obstacole, ascuțișul acestora se deteriorează, iar din aceasta cauză putem avea multe rateuri la înțeparea peștilor răpitori. Piatra abrazivă sau eventual o pilă mică, de calitate, ne scapă de aceste neajunsuri.

Pentru a îmbunătăți aspectul nălucilor, de un mare folos sunt creioanele tip marker permanent. Personal folosesc pe cele de culori negru, roșu, argintiu, auriu, galben și verde. Se pot folosi pe orice tipuri de năluci și sunt foarte rezistente la apă.

O sticlă mică cu spirt sau alcool și o bucată de material textil sunt de folos pentru a schimba de mai multe ori aspectul nălucilor, deoarece culorile de la markerele permanente se șterg cu substanțe cu alcool. Menționez că singurele năluci care se pretează mai puțin la coloratul cu marker permanent, sunt nălucile moi, adică cele siliconice.

Patentul multifuncțional se dovedește de mare folos în situații de criză. În special în pescuitul la spinning, mulineta este foarte solicitată și exista posibilitatea ca uneori să se defecteze. Cu capetele de șurubelniță stea și plată de la acest patent putem interveni să o reparăm chiar pe malul apei. De asemenea, ne mai este de folos pentru a remedia și alte defecte de la celelalte scule de pescuit, în cazurile în care se ivesc.

O sfoară de 3-4 mm diametru și o lungime de minim 8-10 m este utilă pentru a ține peștii în apă. Se introduce un capăt al sforii prin gura peștelui și se scoate pe la una din branhii, se leagă, iar celălalt capăt se prinde de un suport la mal. În felul acesta, până la plecarea noastră, peștele se va păstra viu.

Căscătorul ne va fi de folos pentru a ține gura deschisă la peștii pe care îi prindem, în special la știucă, pentru a reuși să extragem ancora sau cârligul nălucii atunci când acesta se află foarte adânc în gura peștelui.

De un mare ajutor pentru scoaterea peștelui din apă este lip grip-ul. Se prinde cu acesta peștele de partea de jos a gurii iar scoaterea din apă este mult mai sigură, eliminând pericolul de a ne prinde în mâini ancorele nălucilor.

Și, ca un ultim accesoriu pentru pescuitul la spinning, eu recomand plasa termoizolantă, care ne va ajuta la transportul peștilor fără ca aceștia să se altereze. Pentru cazurile când temperaturile sunt foarte ridicate, se pot folosi și una sau doua sticle de 0,5 litri cu apă congelată, pregătite în prealabil de acasă, pe care le introducem în plasă, lângă peștii pe care îi transportăm. Fir întins și partide de pescuit relaxante, fără evenimente neplăcute! VPR

Copiii și pescuitul

CRISTIAN MANOLESCU

Vreme de vară cu zile senine și soare darnic, un timp perfect pentru o evadare din cotidianul citadin. Și unde altundeva ne-am putea îndrepta pașii decât spre litoralul, este drept cam aglomerat, dar însorit și plin de farmecul timpului de vacanță. După nelipsitul „bun găsit litoral” și o plimbare pe faleză, am ales să facem o ieșire pe locuri mai liniștite decât zgomotoasele plaje, să vedem ce se mai întâmplă și cine mai dă la pește la danele vechi de lângă Agigea, nu departe de Eforie Nord.

Pentru orice eventualitate, ca de obicei de altfel, am pus și câteva mulinete, două lansete și trusa cu accesorii pentru pescuit la mare. Când au văzut pregătirile, copii prietenilor nu s-au mai dezlipit de mașină și uite așa am completat echipa pentru scurta ieșire pe malul mării. Cum ar fi putut Eva și Milan să rateze o așa ocazie. Locuri noi, digurile cu stabilopozi, scoicile și, cine știe ce alte noutăți ce așteaptă să fie descoperite.

Liniștea dintre diguri

Am ajuns destul de repede, am lăsat mașina și am pornit de-a lungul primului dig. Liniște de jur împrejur, mare calmă, cer albastru pătat de albul pescărușilor nelipsiți din peisajul după-amiezelor de vară. Câțiva pescari, instalați confortabil printre pietrele digului și stabilopozii din beton, își încercau norocul la guvizi și la chefali. Am făcut o plimbare „de recunoaștere”

și apoi ne-am apropiat să aflăm ce mai este nou, ce și la ce se prinde zilele acestea și cum mai merge pescuitul la mare în general. Copiii erau deja prinși de noutatea locurilor, urcau și coborau pe stâncile digului, adunau cochilii sidefii, fără a părea interesați de ce făceam noi alături de pescari. Se prindeau guvizi și, mai rar, câte un chefal, nu prea răsărit. Și chiar dacă nu spuneau, pretinzând că guvizii erau ținta numărul unu, tot chefalul părea să fie atracția și țelul principal al celor aflați pe dig. Nu desfăcusem sculele de pescuit, voiam mai întâi să luăm „pulsul" și apoi mai vedeam noi. Nici momeală nu aveam, ne gândisem eventual la niște scoici scoase de pe pietre dacă era să dăm la guvizi. Timpul după amiezii trecea liniștit iar vremea era de partea noastră.

Pofta vine văzând

După ce am aflat noi „ce și cum" neam întors la mașină și am scos echipamentul de pescuit. Cum nu aveam râme de mare, ne-am apucat să căutăm scoici pe pietre. Destul de anevoios, printre bolovanii uriași ai digului, iar apa era destul de adâncă pentru a intra să le căutăm. În fine ne descurcăm, și începem să facem monturile pentru lansete. Reușim în sfârșit să avem totul pregătit, lansăm și trecem la așteptare. Nimic spectaculos deocamdată. Eva și Milan mai văzuseră pescuit la guvizi, chiar și încercaseră odată dacă țin bine minte, fără a fi prea entuziasmați. Un plumb, o plută, carnea de scoică din cârlig, iar la final guvidul, un pește... *„nu prea frumos"*, din păcate. Între timp, tot mutându-se din loc în loc printre pietrele digului, ajunseseră lângă unul din pescari. Și, coincidență fericită sau pură întâmplare, acesta tocami scotea din apă un chefal. Surprinși, s-au oprit. Argintul viu din cârlig își oglindea lucirile solzilor la capătul monturii cu plută colorată la cârlig. Hmm…, ceva nou, cu totul nou. Și peștele era chiar frumos…! Îi priveam și vedeam cum, de data aceasta, pescuitul părea altceva pentru ei. Au intrat repede în vorbă cu pescarul și s-au așezat confortabil alături de el. Uitaseră parcă de pietre, scoici lucitoare și cățăratul pe stabilopozi….

Cum se naște o pasiune

Nu a trecut mult și ne-am trezit cu ei lângă noi. *„Voi la ce dați ?"* ne-au luat la întrebări. *„Păi de ce la guvizi și nu la chefali ca nenea de acolo?"* Hmm... știau deja și numele peștelui…

„Păi, nu avem râme de mare…" am încercat noi un răspuns. *„Și nu putem să dăm și noi la chefal…?"* Păreau dea dreptul dezamăgiți. În trusă aveam și monturi pentru chefal, dar nu aveam râme de mare. Ar fi fost poate cea mai bună ocazie de a le stârni interesul pentru o nouă pasiune, pescuitul. Așa ceva nu putea fi trecut cu vederea. Am luat o cutie de plastic, m-am dus la vecinul cu pricina și i-am explicat situația. Știm cu toții că râmele de mare se găsesc tot mai greu în utimul timp și sunt și foarte scumpe. Dar ce mai conta, i-am dat cât a cerut și, victorie, am revenit cu prețioasa momeală. Să fi văzut bucuria din ochii lor... Am schimbat monturile, am pus momeala și, lanseu pentru chefali. Nu s-au mai clintit de lângă noi. Timpul trecea iar soarele cobora încet spre linia îndepărtată a orizpntului. Am prins în după amiaza aceea chiar și un chefal. L-am scos din cârlig și i-am lăsat să îl studieze pe îndelete. La un moment dat s-a zbătut un pic mai tare și a scăpat printre pietrele digului, înapoi în apă. *„Oricum i-am fi dat drumul!"*, a venit imediat replica…. *„O să prindem noi alții... Și vrem și undițe și cârlige cu plută pentru chefali, pentru că o să mai venim aici, nu-i așa…?"* Iar briza mării a luat cuvintele să le poarte pe valurile nesfârșite peste care, încet, încet, cobora seara….

VPR

noutăți de prin magazine

ENERGOFISH

Fir CARP EXPERT Carbon 1.000 metri

Carp Expert Carbon este unul din firele de mare tradiție, recomandat pentru pescuitul la crap. Numit popular CARBON, datorită culorii sale închise, firul nu conține de fapt acest element în compoziție. Firul este folosit cu succes pentru pescuitul în ape adânci deoarece, datorită densității sale ridicate, firul coboară rapid în masa apei, ajungând repede în apropierea substratului. Este un fir fără memorie, recunoscut pentru suplețea și rezistența sa la nod, dar și la abraziune și uzură. Culoarea închisă, negru/maron, permite camuflarea perfectă a firului, atât în masa apei, cât și în apropierea substratului. VPR

ENERGOFISH

Valigeta Fishing Box K3 Comet

Valigeta a fost concepută pentru păstrarea-transportul accesoriilor de pescuit staționar sau la răpitor. Compartimentarea ergonomică permite stocarea a 4 cutii glisante, iar la partea superioară are un compartiment mai încăpător pentru articole de dimensiuni mai mari, de exemplu mulinete, role de fir de 300 m, etc.

Dimensiunile valigetei sunt: lungime 27 cm, lățime 16 cm, înălțime 25 cm.

Valigeta este confecționată din plastic rezistent, incasabil și este prevăzută cu mâner ergonomic pentru transport. VPR

ENERGOFISH

Cârlige Kamasaki P806BN

KAMASAKI P806BN sunt recomandate pescuitului la crap. Se poate folosi montura cu plumb fix, iar momeala poate fi atașată la cârlig fie pe fir de păr, fie cu anou. Cârligele au tija dreaptă și curbura largă, mai pronunțată, o caracteristică ce facilitează autoînțeparea. Cârligele pot fi folosite cu rezultate foarte bune și la pescuitul carasului.

Kamasaki P806BN sunt disponibile într-o gamă largă de mărimi dela 1la10. Culoarea cârligelor la toate mărimile, este *black Nikel*. VPR

ENERGOFISH

Viermișori din silicon Carp Expert

Viermișorii din silicon sunt o momeală ce poate fi folosită cu succes în pescuitul la crap, caras și alte specii de pești. Se pot păstra foarte ușor deoarece nu trebuie ținuți refrigerați pe timpul anotimpului cald. Sunt disponibili în mai multe variante de arome: miere, vanilie, căpșună, usturoi, scoică și cu aromă specifică pentru caras.

Pe capacul posterior al cutiei sunt prezentate instrucțiuni pentru prezentarea momelii pe cârlig. Viermișorii din silicon sunt disponibili în cutii cu câte 20 de bucăți cu aceeași aromă. VPR

IULIE 2013

Calendarul solunar este calculat conform orarului de vară!

ZIUA		ÎNCEPUTUL PERIOADEI FAVORABILE PESCUITULUI				FAZA LUNII	SOARE RĂSARE	SOARE APUNE
1	L	**6.12**	12.43	**18.29**	-			
2	M	0.15	**6.58**	12.42	**19.21**			
3	M	1.12	**7.53**	13.36	**20.16**			
4	J	2.09	**8.51**	14.31	**20.57**			
5	V	3.04	**9.47**	15.26	**21.43**			
6	S	3.56	**10.38**	16.21	**22.39**			
7	D	4.47	**11.27**	17.14	**23.31**			
8	L	5.43	**12.15**	18.11	**24.26**	L.N.	5.39	21.02
9	M	6.39	**12.51**	19.07	-			
10	M	**0.45**	5.41	**12.24**	18.05			
11	J	**1.39**	6.32	**13.14**	18.57			
12	V	**2.27**	7.25	**14.06**	19.51			
13	S	**3.21**	8.16	**14.57**	20.42			
14	D	**4.16**	9.14	**15.52**	21.39			
15	L	**5.09**	10.12	**16.41**	22.21			
16	M	**5.52**	11.09	**17.35**	23.18	P.P.	5.46	20.57
17	M	**6.48**	12.11	**18.23**	-			
18	J	0.11	**6.49**	12.31	**19.13**			
19	V	1.01	**7.38**	13.22	**20.08**			
20	S	1.57	**8.25**	14.10	**20.57**			
21	D	2.56	**9.13**	14.59	**21.36**			
22	L	3.49	**10.11**	15.47	**22.21**			
23	M	4.47	**11.08**	16.24	23.19	L.N.	5.52	20.52
24	M	5.45	**12.18**	17.13	-			
25	J	**0.35**	6.19	**12.57**	18.41			
26	V	**1.21**	7.07	**13.44**	19.32			
27	S	**2.06**	8.05	**14.35**	20.17			
28	D	**2.57**	9.03	**15.27**	21.14			
29	L	**3.49**	10.01	**16.14**	22.12			
30	M	**4.47**	10.57	**17.09**	23.11	U.P.	5.59	20.44
31	M	**5.43**	12.08	**18.03**	-			

mica publicitate

VÂNZĂRI

Vând carabină IJ 58, calibrul .222 Rem, preț 1.000 lei, și carabina calibrul .22 Hornet, marca Cugir, preț 1.500 lei. Tel: 0766-449.471

Vând armă de vânătoare de fabricație belgiană cu țevi damaschinate, cu mici incrustații de aur, peste 100 de ani vechime. Buzău. Tel: 0726-760.405

Vând carabină semiautomată Merkel SR1, 300WM, lunetă HJB cu nitrogen 1,25-4,5X26E, punct roșu, prindere rapidă. 2.300 €. Tel: 0744-697.200

Vând armă de vânătoare cal. 12, IJ 58 sau la schimb pentru o armă de vânătoare cal. 20. Tel: 0721-741.589

CUMPĂRĂRI

Cumpăr reviste și cărți vechi de vânătoare, în special Revista Carpații și Revista vânătorilor (înainte de 1950). Ofer prețuri avantajoase. Contact: Alexandru Bârsan. Tel: 0727-228.121

Cumpăr armă de vânătoare cal. 20. Tel: 0721-741.589

Rezolvarea numărului trecut

Cu noroc

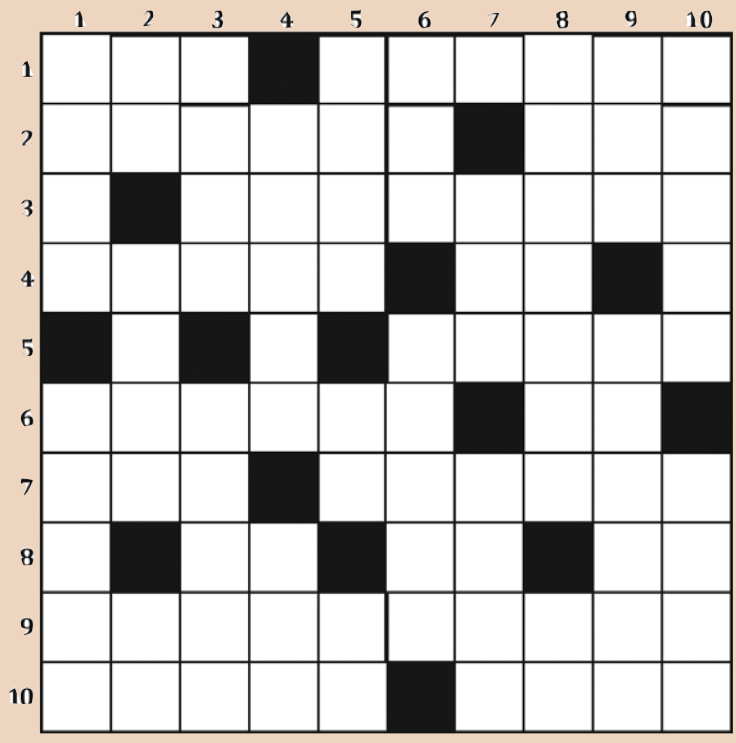

Vânătoare de povești

ION MIHAIU

ORIZONTAL: 1) Soi de preparat vânătoresc – Unul care nu se laudă cu poveștile lui de vânătoare. 2) Te vânează el pe tine – Fără nici un amestec. 3) Apți de vânătoare. 4) Se duce învârtindu-se – Smulse dintr-un fulg! 5) A face onduleuri. 6) Semnalul câinelui – 4,5 cartușe! 7) Șiret fără capete! – Seuă de brad. 8) Primele la aport! – Crud la miez! – Pe jumătate egal! 10) Calitatea vânătorului care atacă prin surprindere. 10) A ține calea vânatului – Are gustul fierii.

VERTICAL: 1) Singularul fiarelor – Se bea pe sfert. 2) Jumătatea enotului! – Vânzător de pământ ars – Urmă de vânat! 3) Una fără spirit de vânător – O frigare uriașă. 5) Vânător copt (fig.) – Puțin dintr-un picnic! 5) O explozie la pachet – Arici! – De la coadă la cap! 6) Scoase din focar! – Pantaloni strânși pe picior. 7) Pușcă mare – Nouă și încă una! 8) Expun gradele la uniformă – Expuse în câmp deschis! 9) Văzduh (fig.) – Dispozitivul magic al vânătorului nevăzut. 10) A înșela cu cartea în mână – Calitate nelipsită bunului vânător.

CANISA CERNICA

AGVPS din România are disponibili în Canisa Cernica, 3 masculi de copoi alpin de 8 săptămâni, o femelă de copoi slovac de 8 săptămâni, o femelă de *brac* cu păr scurt în vârstă de 14 săptămâni și un mascul și 4 femele de *jagdterrier* sârmos în vârstă de 6 săptămâni, toți dehelmintizați și vaccinați împotriva parvovirozei, femela de *brac* fiind vaccinată și cu vaccin polivalent.

Cățeii se vând la prețul de 500 de lei cu T.V.A inclus.

Doritorii se pot adresa d-lui tehnician Albișoru Adelin – tel. 0732-333.113 sau d-lui Negrea Alexandru tel. 021-270.80.60 sau 0727-985.219.

PUBLICITATE

CUPON ANUNȚ pentru *Mica Publicitate*

MICA PUBLICITATE VPR
Anunț gratuit – maximum 15 cuvinte
Text:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Data: .....
Nume și prenume:
.....
Tel: .....

Anunțurile pentru *mica publicitate* se fac până în data de 20 ale lunii curente, pentru luna următoare!
Adresa redacției: AGVPS din România, București, Calea Moșilor Nr. 128, Sector 2, Cod 020882

Puteți primi acasă revista **Vânătorul și Pescarul Român**. Primiți 12 reviste consecutive începând de la data abonării. Completați cuponul alăturat și trimiteți-l împreună cu dovada plății abonamentului (**copia ordinului de plată sau a mandatului poștal**) pe adresa: AGVPS din Romania, București, Calea Moșilor nr. 128, Sector 2, cod 020882.

PREȚ ABONAMENT 12 LUNI: 50 LEI
☐ **DA! Doresc să mă abonez la revista VPR pe o perioadă de 12 luni (2013).**

NUME .....
PRENUME .....
Adresa la care doresc să primesc revista este:
Strada ..... Număr .....
Bloc ..... Scara ..... Apartament .....
Localitate ..... Județ/Sector .....
Telefon ..... Data .....
Semnătura .....
Am achitat suma de ..... în data de ..... cu .....
☐ Ordin de plată, Nr. .....
☐ Mandat poștal, Nr .....

Plata se va face în Contul RO23RZBR 0000 0600 0066 7242 deschis la Raiffeisen Bank – Agenția Moșilor. AGVPS din România, C.I.F. nr. 24251140.

Sellier & Bellot®

www.sellier-bellot.cz

ARROW® INTERNATIONAL

Reprezentant autorizat SELLIER&BELLOT în România

www.arw.ro

ARROW INTERNATIONAL

Reprezentant autorizat MAUSER în România

www.arw.ro